

అపరంజి

సెప్టెంబర్ 200

తెలంగాణ సాహిత్య

ప్రకాశ్

ఎం.ఎన్.కే.

డా. రామచంద్ర

ఎస్.ఎన్. శివస్వామి

బి.ఆర్. నాగేశ్

రామి

శివు

ఎం.ఎన్. జయకేశరి

అశ్వునా ఆర్. కారంత

బాబురా

ప్రకాశ్

బిడి ప్రతి: రూ. 5.00

ಸ್ವಾಪನ : 1990

ಪ್ರಾಚಾರ್ಯ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ

ಶ್ರೀ ಕನ್ಯಾಕಾಪರಮೇಶ್ವರಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆವರಣ, 8ನೇ ಕ್ರಾಸ್
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 003. ದೂರವಾಣಿ : 3447014

ಶಾಖೆ : ನಂ 4, ಸಂಜಯನಗರ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಎನ್.ಜಿ.ಇ.ಎಫ್. ಬಡಾವಣೆ
ಬೆಂಗಳೂರು-560 094. ದೂರವಾಣಿ : 3419780

**ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ತ್ವರಿತಗತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆ
ನಿಮ್ಮ ಶುಭೋದಯಕ್ಕೆ - ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳು**

ಭಾಗೀರಥಿ

ಗೌರಿಹಬ್ಬ, ಗರುಡ ಪಂಚಮಿ,
ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ
ನಿಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ
ಪರವಾಗಿ ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಗಳಾಗಿ
ಆಜೀವ ಪರ್ಯಂತ ಹಣವನ್ನು
ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡುವ ಯೋಜನೆ.

ನೀವು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕಾದ ಕನಿಷ್ಠ
ಮೊತ್ತ ರೂ 600-00 ಮಾತ್ರ.

ಜ್ಞಾನ ಜ್ಯೋತಿ ಠೇವಣಿ

ಇಂದು ನೀವು ತೊಡಗಿಸುವ
8,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು
20 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ 1,35,000
ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ವೆಗದು ಪತ್ರ

ಕೇವಲ 5 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹಣ
ದ್ವಿಗುಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ನಿಮ್ಮ ನಿಶ್ಚಿತ ಠೇವಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಶೇ
15ರಷ್ಟು ಆದಾಯ.

ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಹಣ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿ, ನಿಶ್ಚಿತಾಯ ಜೀವನ ನಾಗಿಸಿ.

ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ.

ರಾ.ಪ. ರವಿಶಂಕರ್
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಎ.ಆರ್. ಆರುಣ್ ಕುಮಾರ್
ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು

ಎನ್. ಪಾರ್ವತಿ
ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ನಿರ್ದೇಶಕರುಗಳು

ಜೆ.ಪಿ. ಸುದರ್ಶನ್ ಗುಪ್ತ □ ಡಾ|| ಪಿ. ಎನ್. ಗೋವಿಂದರಾಜುಲು □ ವೈ. ವಿ. ಶಾಂತಮೂರ್ತಿ
ಕೆ.ವಿ. ಸುರೇಶ್ ಕುಮಾರ್ □ ಸಿ. ಎನ್. ನಾಗೇಶ್ವರ ರಾವ್ □ ಬಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ
ಎಸ್. ಸತೀಶ್ □ ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ಎಂ. ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ □ ಹೆಚ್. ಬಿ. ಪ್ರಸಾದ್ □ ವಿ.ಎ. ಅಶ್ವಥ್

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು:	ಚಂದಾ ವಿವರ:
ಶ್ರೀ ಆ. ರಾ. ಸೇ.	ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 5.00
ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ	ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 60
ಸಂಪಾದಕ:	ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ : ರೂ. 500
ಶಿವಕುಮಾರ್	Ph: 3345259
ನಿರ್ವಹಣೆ:	email: aparanji@hotmail.com
ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ	website: aparanjimag.com
ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್	
ವಿಳಾಸ: ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 003 (ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ)	

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪುಟ 18	ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ - 2001	ಸಂಚಿಕೆ - 11
ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	2
ಒಬ್ಬಟ್ಟಿನ ಊಟ	ಎಂ.ಎನ್.ಕೆ.	4
ಕುತೂಹ(ಹು)ಲಿಗಳು	ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರ	8
ಚರುಪು ಮತ್ತು ನಾನು	ಎಸ್.ಎನ್. ಶಿವಸ್ವಾಮಿ	11
ಸಿಮೆಂಟ್ ಲವ್	ಬಿ.ಆರ್. ನಾಗೇಶ್	14
ಫಾರಿನ್ ದೋಸೆ.....	ರಾಮಿ	20
ಹಿಗ್ಗದೆಯೇ, ಕುಗ್ಗದೆಯೇ....	ಶಿವು	21
ಹೌದು! ಯಾಕೆ ಹಾಗೆ....	ಎಂ.ಎನ್. ಜಯಕೇಸರಿ	26
ಅಲ್ಲೊಂದು ಲೋಕವುಂಟು....!	ಅರುಣಾ ಆರ್. ಕಾರಂತ	33
ಇಪ್ಪ್ನ ವಿಚ್ ಪತ್ರ	ಬಾರ್ಬರಾ	37
ರಾಮೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ....	ಪ್ರಕಾಶ್	39

೦ ಪ್ರಕಾಶ್

ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಪ್ರಧಾನಿಗೆ ರಕ್ಷಾಬಂಧನ

- ಸುದ್ದಿ

ಅವರಿಗೆ ಅದರ ಅಗತ್ಯ ತೀರ ಹೆಚ್ಚಿದೆ!!

★ ★ ★

ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹೀನಾಯ ಸೋಲು; ಶ್ರೀಲಂಕಾಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ

- ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಸುದ್ದಿ

'ಹೀನಾಯಾನ ಸೋಲು' ಎನ್ನಬಹುದಿತ್ತು!!

★ ★ ★

ಬಿಜಾಪುರದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಜಾದೂ

- ಸುದ್ದಿ

ಇದನ್ನ ಎಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗೂ ಹರಡಲೇಬೇಕು!

★ ★ ★

ಯು.ಟಿ.ಐ. ಹಣ ಹೂಡಿಕೆಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ

- ಜಸ್ಟಿಂತ್ ಸಿಂಗ್

ಅವರೂ ಅಲ್ಲೇ ಹೂಡುತ್ತಾರಂತೋ?!

★ ★ ★

ಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗಿ ದೇವರ ಮುಖವಾಡ ದರೋಡೆ

- ಪತ್ರಿಕೆ

ಅಯ್ಯೋ, ದೇವರೆ!!

★ ★ ★

ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೃಜನ, ಸೃಜನೇತರ ಹಣೆಪಟ್ಟಿ ಬೇಡ

- ಹೇಳಿಕೆ

ಹಣೆಪಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟುವವರು ಯಾವ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರುತ್ತಾರೋ?!

★ ★ ★

ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಕೆಂಪು ಮಳೆ

- ಸುದ್ದಿ

ಸದ್ಯ, ಕೇಸರಿ ಅಲ್ಲವಲ್ಲ!!

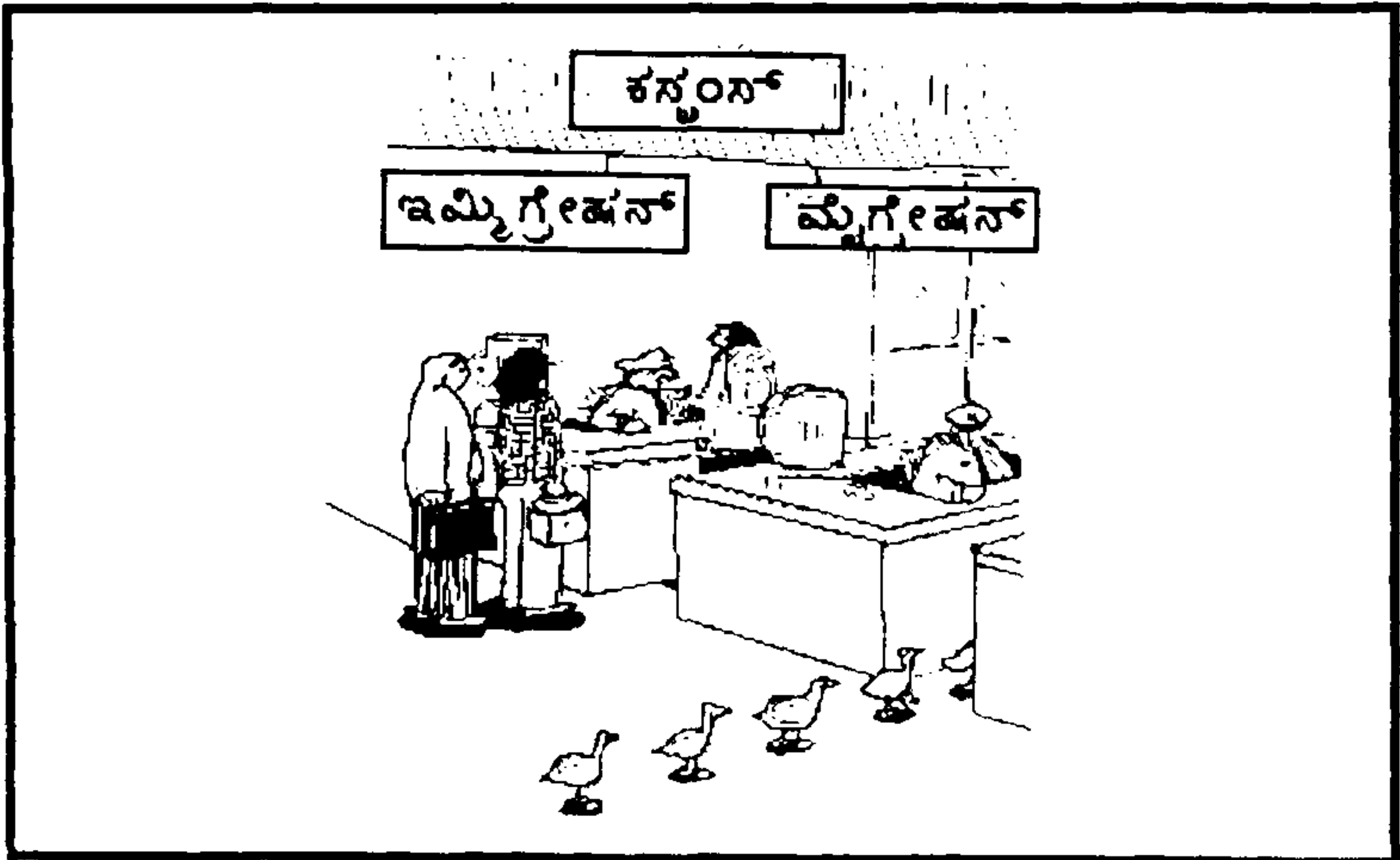
★ ★ ★

ಈ ವರ್ಷ 2 ಲಕ್ಷ ಆಶ್ರಯ ಮನೆ ರಾಜ್ಯದ ಗುರಿ

- ಪತ್ರಿಕೆ

ಮನೆಗಳು 'ಸೋರುವುದಿಲ್ಲ' ತಾನೆ??

★ ★ ★

ಒಬ್ಬಟ್ಟಿನ ಉಟ

- ಎಂ.ಎನ್.ಕೆ.

ಡೀ ವೀ ಜೇ ಯವರ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್. ಎಂ.ವೀ. ಮಿತ ಭಾಷಿ ಮತ್ತು ಮಿತಾಹಾರಿ. ಅವರು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದುದು ತುಂಬಾ ಸ್ವಲ್ಪ. ಅವರಿಗೆ ಕಡಲೇಬೇಳೆ ಚಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬಟ್ಟು ಇಷ್ಟ. ಕಡಲೇಬೇಳೆ ಚಟ್ಟಿ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಒಂದು ತುತ್ತು ಅನ್ನ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಚಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಅವರು ಒಬ್ಬಟ್ಟನ್ನು ನಮ್ಮ national delicacy ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಒಳ್ಳೇ ಒಬ್ಬಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅರ್ಧ ಒಬ್ಬಟ್ಟು ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ.

ಇದು ಯಾಕೆ ಹೇಳುಕ್ಕೆ ಬಂದೆ ಅಂದರೆ ಮೊನ್ನೆ ಉಗಾದಿ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಇವಳು “ರೀ ಯಾವುದಾದ್ರೂ ಒಳ್ಳೇ ಹೋಟೆಲಿನಿಂದ ಒಬ್ಬಟ್ಟು ತೊಗೊಂಬ್ರೀ. ನಾಳೆ ಉಗಾದಿ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ” ಅಂದ್ಲು. “ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಮನೇಲೇ ಬೇಳೇ ಒಬ್ಬಟ್ಟು ಮಾಡಲ್ವಾ” ಅಂದದ್ದಕ್ಕೆ “ಅಯ್ಯೋ ಅದೊಂದು ಒಳ್ಳೇ ರೇಜಿಗೆ ಕೆಲಸ. ನನ್ನ ಕೈಲಾಗೋದಿಲ್ಲವ್ವಾ” ಅಂದೇ ಬಿಟ್ಟು. ಇವಳ Decisions ಮೇಲೆ ಅಪೀಲೇ ಮಾಡೋಹಾಗೆ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾ.

“ಒಳ್ಳೇ” ಒಬ್ಬಟ್ಟು ಸಿಗೋ ಹೋಟೆಲು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ ಈ “ರೇಜಿಗೆ” ಕೆಲಸಾನ ನನ್ನ ಅಮ್ಮ ಮತ್ತು ಅಜ್ಜಿ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಿದ್ದು ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂತು. ಹಬ್ಬದ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಸಂಜೆ ಈ ಒಬ್ಬಟ್ಟು ತಟ್ಟೋಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಅಗಲವಾದ ಬಾಳೇ ಎಲೆ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ತರೋದು ನನ್ನ ಕೆಲಸ. ಆವಾಗ ಇವತ್ತಿನ ಥರ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 365 ದಿನವೂ ಬಾಳೇ ಎಲೆ ಸಿಗ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವತ್ತಿರೋ ಹಾಗೆ ಬಾಳೇ ಎಲೆ ಅಂಗಡಿಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ ಆವಾಗ ಹಬ್ಬದ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಸಂಜೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಿಗ್ತಿತ್ತು. (ಆವಾಗಿನ ಎಲೆ ಮಾರೋರು ಈವಾಗಿನೋರ ಹಾಗೆ ಹಬ್ಬ ಇನ್ನೂ ಮೂರು ದಿನ ಇರೋವಾಗ್ಲೆ ರಾತ್ರೋ ರಾತ್ರೆ ಬಂದು ಪುಟ್‌ಪಾತ್ ಮೇಲೆ ಎಲೆ ಹಾಕಿ ಜಾಗಾನ ರಿಸರ್ವ್ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟೋತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ). ನಾನು ಈ ಪುಟ್‌ಪಾತ್ ಅಂಗಡೀಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹುಡ್ಕಿ ಹುಡ್ಕಿ ಇರೋದ್ರೊಳ್ಳೆ ಸುಮಾರಾಗಿ ಅಗಲಾ ಇರೋ ಎಲೆ ತಂದರೆ ನಮ್ಮಜ್ಜಿ “ಅಲ್ಲೋ ಇದು ಒಬ್ಬಟ್ಟು ತಟ್ಟೋ ಎಲೆವನೋ? ಇದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಟ್ಟು ತಟ್ಟಿದ್ರೆ ಆ ಒಬ್ಬಟ್ಟು ಒಂದು ತುತ್ತಿಗೂ ಸಾಕಾಗೋದಿಲ್ಲಲ್ಲೋ. ಹೋಗು ಇನ್ನೂ ಅಗಲ ಇರೋ ಎಲೆ ನೋಡಿ ತೊಗೊಂಬಾ” ಅಂತ ನನ್ನ ತಿರುಗಿ ಹೊರಗೆ ಅಟ್ಟೋರು. ನಮ್ಮಜ್ಜೀ ತಟ್ಟೋ ಸೈಜಿನ ಒಬ್ಬಟ್ಟಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬಾಳೇ ಎಲೆ ತರೋದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾದ ಆ ಕಾಲದಾಗೆ.

ಹಬ್ಬದ ದಿನ ಅಮ್ಮಾನೂ ಅಜ್ಜನೂ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮೂರು ಗಂಟೆಗೇ ಎಳೋರು. ಹಂದೇಗೆ ನೀರುತುಂಬಿ ಒಲೇಗೆ ಉರಿ ಹಾಕಿ ಆ ಕೆಲಸ, ಈ ಕೆಲಸ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ “ಬೇಗ ಬೇಗ ಎಳೋ. ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದು ತಂಬಿಗೆ ಎಣ್ಣೆ ನೀರು ಹಾಕಿ ನಾವು ಅಡುಗೆಗೆ ಕೂತ್ಕೋ ಬೇಕು. ಸ್ನಾನಾ ಆದ್ಮೇಲೆ ಹೊಸಾ ಚಡ್ಡಿ, ಶರಟು ಹಾಕೊಂಡು ದೇವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ” ಅಂತ ಧಾವಂತ ಮಾಡ್ಕೊತ ಅಡುಗೆಗೆ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳೋರು. ಒಬ್ಬಟ್ಟು, ಆಂಬೊಡೆ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟು ನಮ್ಮಜ್ಜೇದು. ಬೇರೇ ಅಡುಗೆಗಳು ಅಮ್ಮಂದು.

ಆಗೆಲ್ಲಾ ಗ್ಯಾಸೂ ಪಾಸೂ ಒಂದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸೀಮೇಯೆಣ್ಣೇ ಸ್ಕೂಪ್ಲಾ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವು ಯಾವೂ ಬಂದಿದ್ರೂ ನಮ್ಮಜ್ಜೇ ಮಡೀಗೆ ಅವು ಬರ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಬೇರೇ ಮಾತು. ರೇಶನ್ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಸರ್ವೆ ಸೌದೆ ತಂದು ಅದನ್ನ ಕೊಡಲೇಲಿ ಒಡೆದು ಅಡುಗೆ ಮನೇಲಿ ಮೂಲೇಲಿ ಜೋಡಿಸಿ ಇಡೋದು ನನ್ನ ಅಣ್ಣಂದಿರ ಕೆಲಸ. (ಆಗೆಲ್ಲಾ ಸೌದೇಗೂ, ಪಂಚೆ-ಸೀರೇಗೂ ರೇಶನ್ ಕಾರ್ಡ್ ಗತಿ. ಯಾವೂ ಇವತ್ತಿನ ಥರ ಫ್ರೀಯಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾದರೂ ಉದ್ದುದ್ದ ಕ್ಯೂ ನಿಂತೋಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಉಗಾದೀ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಡ್ ಗೆ ಒಂದು ಪಂಚೆ, ಒಂದು ಸೀರೆ ಕೊಡೋರು ಈಗಿನ ಕಾಲದೋರು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಂಬೋದೇ ಇಲ್ಲ. ನಂಗೊತ್ತು.)

ಸೌದೆ ಒಲೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಊದು ಕೊಳವೀಲಿ ಉಫ್ ಉಫ್ ಅಂತ ಊದಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಸಾರೀನೂ ಗೊಣಗುಟ್ಟದೇ ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ಕೊತಾ ಇದ್ದ ಜೀವ ಅದು. ಆಥರ ಸೌದೇ ಒಲೇಲಿ ಕಾದ ಹೆಂಚಿನಮೇಲೆ ಚೆನ್ನದ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ಸುಟ್ಟ ಒಬ್ಬಟ್ಟಿನ ರುಚಿ ಕಂಡು ಬಹಳ ದಿನಾನೇ ಆಗೋಯ್ತು ಬಿಡಿ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ಈಗೇನು ಪ್ರಯೋಜ್ಞ.

ಈಗ ಬಡಿಸೋ ಪರಿಶವಣೆ. ಮೊದಲೇ ರೌಂಡ್ ಸಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾರ್ಗೂ ಒಂದೊಂದು ಹಾಕಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಎರಡೆರಡು ಮಿಳ್ಳೆ ತುಪ್ಪಾ ಹಾಕಿ ಬಿಸ್ಪಿಸಿ ಹಾಲನ್ನ ತಂದು ಸುರಿಯೋದು ನಮ್ಮಮ್ಮನ ಕೆಲಸ. ಒಂದನೇ ರೌಂಡ್ ಯಾರೂ ಅದು ಬೇಡ, ಇದು ಬೇಡಾಂತ ಅನ್ನೋಹಾಗೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಕಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ತಿನ್ನೋದು ಕಂಪಲ್ಸರಿ. ಎರಡನೇ ರೌಂಡ್ ಒಬ್ಬಟ್ಟು optional. ಊಟ ಮುಗಿದ್ಮೇಲೆ ಎಲೇಲಿ ಯಾವ ಪದಾರ್ಥಾನೂ ಒಂದ್ವಾರೂ ಬಿಟ್ಟಿರಬಾರದು. ಇದೂ ಕಂಪಲ್ಸರಿ.

ಒಂದ್ವಾರೇ ಬಳ್ಳಾರೀನೋ, ಇಲ್ಲಾ ಅನಂತಪುರದಿಂದ್ಲೋ ಒಬ್ಬರು ನಮ್ಮ ಮನೇಗೆ ಬಂದಿದ್ರೂ. ನಮ್ಮಮ್ಮ ಅವರಿಗೂ ಎಲ್ಲರ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಒಬ್ಬಟ್ಟು, ತುಪ್ಪ

ಹಾಲು ಹಾಕ್ತಾಗ ಆತ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ "ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಐದು ಒಬ್ಬಟ್ಟು, ಒಂದು ಬಟ್ಟಲು ತುಪ್ಪ, ಮೇಲೆ ಒಂದು ಪಾವು ಹಾಲು ಹಾಕಿಸ್ಕೋತೀವಿ" ಅಂದಾಗ, ಅಮ್ಮ ಬಡಬಡನೆ ಓಡಿ ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ನಾಲ್ಕು ಒಬ್ಬಟ್ಟು ತಂದಿದ್ದು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಜ್ಞಾಪಕ ಇದೆ. ನಾವು ಅವತ್ತು ಊಟ ಬಿಟ್ಟು ಅವರು ತಿನ್ನೋದನ್ನೆ ನೋಡ್ತಾ ಕೂತಿದ್ದಾಗ ನಮ್ಮಜ್ಜ "ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ನಿನ್ನಿಮ್ಮೂಟ ನೋಡ್ಕೊಳ್ಳೋ" ಅಂತ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಗದರಿಸಿದ್ದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಆ ನಮ್ಮ ಗೆಸ್ವಾನ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡೋಕೆ "ನಮ್ಮ ಪುರಾಣದ ಆಚಾರು, ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಿಗೇ ಅರ್ಧ ಮೊರ ಒಬ್ಬಟ್ಟು ಹಾಕಿಸ್ಕೋತಾ ಇದ್ದು. ಹಾಗೆ ತಿನ್ನೋರಿಗೆ ಅಡುಗೆ ಮಾಡೋಕೂ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಹುರುಪಿತ್ತು. ಈಗಿನೋರ್ಗೆ ತಿನ್ನೋಕೂ ಬರಲ್ಲಾ" ಅಂತ ಪೇಚಾಡಿಕೊಳ್ಳೋರು.

ಉಗಾದಿ ಊಟ ಅಂದರೆ ಬರೀ ಒಬ್ಬಟ್ಟೇ ಅಲ್ಲವಲ್ಲಾ. ಜೊತೆಗೆ ಕೋಸಂಬರಿ, ಪಲ್ಯಗಳು ಇವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ, ಹೂರಣದ ಕಟ್ಟಿನ ಸಾರು, ಸಾರಿನಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿದ್ದ ಆಂಬೊಡೆ, ಗೊಜ್ಜಿನ ಚಿತ್ರಾನ್ನ, ತೊವ್ವೇ ಪಾಯಸ ಇರಲೇಬೇಕಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲದೆ ದೇವರ ನೈವೇದ್ಯ ಮಾಡೋಕೂ ಆಗಲ್ಲ, ಬೇವು ಬೆಲ್ಲ ತಿನ್ನೋ ಹಾಗೇ ಇಲ್ಲ.

ಅವತ್ತಿನ ಕೊನೇ ಒಬ್ಬಟ್ಟು ಕಾವಲಿಯಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬರೋಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಗಂಟೆ ನಾಲ್ಕು ಬಾರಿಸಿತ್ತು. ಆವಾಗ ಅಜ್ಜ ಉಸ್ಸಪ್ಪಾ ಅಂತ ಮೇಲೆದ್ದು, ತಣ್ಣೀರಿನ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳೋರು. ಅವರು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದುದು ಬರೀ ಅನ್ನಾ ಸಾರು.... "ಒಂದು ಒಬ್ಬಟ್ಟು ಹಾಕ್ಲೇ ಅತ್ತೆಮ್ಮಾ" ಅಂತ ಅಮ್ಮ ಕೇಳಿದರೆ "ಈಗ್ಲೇ ಬೇಡ. ಅದೇನೂ ಮುಸುರೆ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾ. ನಾನು ರಾತ್ರಿ ಫಲಾಹಾರಕ್ಕೆ ತೊಗೋತೀನಿ" ಅನ್ನೋರು. ಅವರು ಆ ಒಬ್ಬಟ್ಟನ್ನ ಯಾವಾಗ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದೋ ಆ ಒಬ್ಬಟ್ಟನ್ನ ತನ್ನ ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಆ ಭಗವಂತನಿಗೇ ಗೊತ್ತು.

ಉಗಾದಿ ದಿನ ಊಟ ಮಾಡ್ತಿದ್ದಾಗ ಇವಳು "ರೀ, ಇದು ಯಾವ ಊರಿನ ಒಬ್ಬಟ್ಟು ರೀ? ಇದನ್ನ ಯಾವ ಹೋಟೆಲಿಂದ ತಂದಿದ್ದೀರಪ್ಪಾ?... ಒಳ್ಳೆ ಹೂರಣ ಮೆತ್ತಿದ ಒಣಕಲು ರೊಟ್ಟೀ ಥರ ಇದೆ" ಅಂತ ಮುಖ ಸಿಂಡರಿಸಿದಾಗ ನಾನು "ನಮ್ಮ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಡೆಲಿಕೇಸೀನ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಅನ್ನಬಾರದಮ್ಮಾ. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಒತ್ತಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನಬೇಕಮ್ಮಾ" ಅನ್ನೋಣ, "ಏನ್ರೀ ಹೊಸ ವರ್ಷ ಏನೇನೋ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀರಲ್ಲ. ಏನಾಯ್ತೀ ನಿಮಗೆ" ಅಂದ್ಲು. ನಾನು "ಸರಿಯಾಗೇ ಇದ್ದೀನಲ್ಲಾ. ನನಗೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಈ ಹೊಸಾ ವಿಷುನಾಮ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ಆ

ಮಹಾನುಭಾವ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನೋರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನ ಜ್ಞಾಪಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ
ಅಷ್ಟೆ” ಅಂತ ಹೇಳಿ “ಅನ್ನದಾತಾ ಸುಖೀಭವ” ಅನ್ನೊತಾ ಕೈ ತೊಳೆಯಲು
ಹೋದೆ.

★ ★ ★

ವಿಮೆ

ರಾಮಚಂದ್ರಪುರದಲ್ಲಿ ಸಾಹುಕಾರ್ ಮಹದೇವಯ್ಯ ಅಂತ ಸಾಹುಕಾರರು
ಇದ್ದರು. ತುಂಬಾ ಭಯವಂತರು ಯಾರನ್ನೂ ನಂಬದ ಮನುಷ್ಯ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ
ಎಲ್ಲದರ ಮೇಲೂ ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಈತನ ಹೆಂಡತಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಅಂತ
ಈಕೆ ಬಹು ಘಾಟಿ, ಎಲ್ಲಾ ಆಡಳಿತ ಈಕೆ ಕೈಯಲ್ಲೇ.

ಒಂದು ಸಲ ಪಾಪ ಇವರ ಹುಲ್ಲಿನ ಮೆದೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದು ಹುಲ್ಲೆಲ್ಲಾ
ಸುಟ್ಟುಹೋಯಿತು. ಇದಕ್ಕೂ ಮಹದೇವಯ್ಯ ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿದ್ದ, ಇದು ಸಹ
ಇವನ ಹೆಂಡಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ,

ಲಕ್ಷ್ಮೀ : (ದೂರವಾಣಿಯಿಂದ) ಹಲೋ ಯಾರು
ಮಾತನಾಡೋದು

ಅಧಿಕಾರಿ : ನಾನು ವಿಮೆ ಅಧಿಕಾರಿ

ಲಕ್ಷ್ಮೀ : ನೋಡಿ, ನಮ್ಮ ಹುಲ್ಲಿನ ಮೆದೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದು ಹುಲ್ಲು
ಸುಟ್ಟುಹೋಗಿದೆ. ಮೆದೆಯನ್ನು 5 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ವಿಮೆ ಮಾಡಿದೆ.
ಆ ದುಡ್ಡನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಿ.

ಅಧಿಕಾರಿ : “ತಾಯಿ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ತಂದುಕೊಡಕ್ಕಾಗಲ್ಲ. ಮೊದಲು
ಪರೀಕ್ಷೆ ಆಗಬೇಕು ನಂತರ ನಿಮ್ಮ ಹುಲ್ಲು ಎಷ್ಟು ಮೊತ್ತದ್ದು
ಹಾಳಾಗಿದೆ, ಅಷ್ಟು ಮೊತ್ತದ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿ
ಕೊಡುತ್ತೇವೆ”

ಲಕ್ಷ್ಮೀ : (ಕೋಪದಿಂದ) ರೀ, ನಾವು ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿದ ವಸ್ತುವಿಗೆ
ಬದಲಾಗಿ ಹಣ ಕೊಡದೇ ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ವಸ್ತುವನ್ನೇ
ಹಿಂದಿರುಗಿಸುವುದು ನಿಮ್ಮ ವಿಮೆಯ ರೀತಿಯಾದ್ರೆ ನಮ್ಮ
ಯಜಮಾನರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿಸಿರೋ
ಕೋಟಿ ರೂ. ವಿಮೆಯನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಿಬಿಡಿ.

- ಹೊ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯ

ಕುತೂಹಲ(ಹು) ಲಿಗಳು

- ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರ

“ಕುತೂಹಲ” ಪ್ರತಿ ಪ್ರಾಣಿಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಸಹಜ ಸ್ವಭಾವ. ಮಾನವರಲ್ಲಿ ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಮಾನವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕುತೂಹಲವೆಂಬ ಸ್ವಭಾವ ಅತೀ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಅವರನ್ನು ಕುತೂಹಲಿಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ, ತಾವು ಕಾಣುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನೋಡುತ್ತವೆ. ನೋಡುತ್ತಾ ನೋಡುತ್ತಾ, ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸರಮಾಲೆಯನ್ನು ಪೋಣಿಸುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದೂ ಕಷ್ಟಕರ.

ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕುತೂಹಲಿಗಳು, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಕುತೂಹಲ ತೋರುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಇರುವ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ತಿಳಿಯುವ ಕುತೂಹಲ. ಗಂಡ, ಹೆಂಡಿರ ಜಗಳ, ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರೊಂದಿಗಿನ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲದೆ ಇಡೀ ಬೀದಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸುದ್ದಿಯನ್ನೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ, ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದನ್ನು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಕುತೂಹಲ.

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸಾಮಾಹಿಕ ಕುತೂಹಲ ಸನ್ನಿಗೊಳಗಾದವರನ್ನು ಪ್ರತಿ ನಿತ್ಯ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಒಮ್ಮೆ ಹೀಗಾಯಿತು....

★ ★ ★

ನಾನು, ನನ್ನ ಸೋದರ, ಯಾವುದೋ ಕೆಲಸದ ನಿಮಿತ್ತ ನಮ್ಮ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಸಮೀಪವಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆವು. ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು 25 ಪೈಸೆಯ ಬಿಲ್ಲೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದೆ, ಸಿಗರೇಟು ಕೊಳ್ಳಲೆಂದು. ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಆ ನಾಣ್ಯ ಕೈಜಾರಿ ಬಿದ್ದುಹೋಯಿತು. ಸಂಜೆಗತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೆವು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಕುತೂಹಲಿಯೊಬ್ಬ ನಾವೇನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಕೇಳಿದ. ತಮಾಷೆಗಾಗಿ ನಾನೆಂದೆ. “ನನ್ನ ಚಿನ್ನದ ಉಂಗುರ ಬಿದ್ದುಹೋಗಿದೆ. ಅದನ್ನೇ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೆ.” ನೋಡು, ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನಾಲ್ವಾರು ಕುತೂಹಲಿಗಳು ಹುಡುಕಾಟದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದರು. ನಾವಿಬ್ಬರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾಲ್ತೆಗೆದು ಮನೆಗೆ ಹೋದೆವು.

ಸುಮಾರು ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ನಂತರ ಮನೆಯಿಂದ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ ಕಂಡ ದೃಶ್ಯ ಅಮೋಘವಾಗಿತ್ತು! ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ಮಂದಿ

“ಕಳೆದು ಹೋದ ಉಂಗುರ”ವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹುಡುಕುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು!! ಪುಟ್ಟ ಪಥದ ಕಲ್ಲುಗಳು ಸಡಿಲಾಗಿದ್ದವು. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ವಾಹನ ಚಾಲಕರು, ವಾಹನವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, “ಏನು? ಏನು?” ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು!!!

ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಅಪಘಾತವಾಗಿರಲಿ, ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಜಗಳವೇ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಿ ನೋಡಬೇಕು ಈ ಕುತೂಹಲಿಗಳ ಹಿಂಡು. ವಾಹನಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಏನಾಯಿತು? ಹೇಗಾಯಿತು ಮುಂತಾದದ್ದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಮುಗಿ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತಾರೆ, ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಘಟನೆ ನಡೆದು ಗಂಟೆಗಳು ಕಳೆದರೂ ಈ ಕುತೂಹಲಿಗಳ ಕುತೂಹಲ ತಣಿಯದು. ರಸ್ತೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಗುಂಪಿನ ಹಿಂಭಾಗದಿಂದ ನುಗ್ಗಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ, ಕಾಲ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಕತ್ತನ್ನು ಉದ್ದ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾ ಕಷ್ಟಪಡುವ ಕುತೂಹಲಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀರಲ್ಲವೇ.

★★★

ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಾರರು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇವರೂ ಇದರಿಂದ ಹೊರತಲ್ಲ. ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳ ಬಡ್ತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ವೇತನ ಹೆಚ್ಚಳದ ಬಗ್ಗೆ, ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ತಮಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರದಿದ್ದರೂ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ತಮ್ಮದೊಂದಿಷ್ಟನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಬದಲಾವಣೆ ಅಥವಾ ಹೊಸ ಕಾನೂನನ್ನು ಅನಧಿಕೃತವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ, ಕಾರ್ಮಿಕರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮುಂದಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವ, ನಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದರಿಂದ ಜಾರಿಕೊಳ್ಳುವ ಈ ದಾರಿಯನ್ನು ಆಡಳಿತದ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ “ಗ್ರೇಪ್ ವೇನ್” ಅಥವಾ “ಬಾತ್ ರೂಂ ಬುಲೆಟಿನ್” ಎಂದು ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ!!

★★★

ಸಿನೆಮಾ ಜಗತ್ತು ಕುತೂಹಲಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ವಿಶಾಲ ಅಂಗಳವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ನಟ ನಟಿಯರ ಸಂಬಂಧ, ನಿರ್ಮಾಪಕ, ನಿರ್ದೇಶಕರಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಚಕಮಕಿ, ಶೂಟಿಂಗ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರ ಘಟನೆಗಳು ಮುಂತಾದವು ಈ ಕುತೂಹಲಿಗಳಿಗೆ ಗ್ರಾಸ ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ. ಬಹುತೇಕ ಈ ಕುತೂಹಲಿಗಳು ಪತ್ರಕರ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಇಲ್ಲಾ ಪತ್ರಕರ್ತರೂ ಕುತೂಹಲಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

★★★

ಇನ್ನು ರಾಜಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಕುತೂಹಲಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಅತ್ಯಧಿಕವೆನ್ನಬಹುದು. ಮಂತ್ರಿ ಮಹೋದಯರ, ಶಾಸಕರ, ಪುಡಾರಿಗಳ ಪ್ರತಿ ಚಲನ ವಲನಗಳ ಮೇಲೆ ಇವರು ಸದಾ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಂದಾಗಿಯೇ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಸರ್ಕಾರಗಳು ಉರುಳುತ್ತವೆ! ಹೊಸ, ಹೊಸ ಗುಂಪುಗಳ ರಚನೆಯಾಗುತ್ತವೆ!! ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳದ ಪುನರ್ರಚನೆಯಾಗುತ್ತದೆ!!! ನಿಗದಿತ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಚುನಾವಣೆಗಳಾಗುತ್ತವೆ!!!!

ಕುತೂಹಲದೊಂದಿಗೆ, ಆಸೆ, ದುರಾಸೆಗಳು ಸೇರಿದಾಗ ಬರುವ ಮೊತ್ತವೇ ಜೂಜಾಟ. ಜೂಜುಕೋರರು ಸದಾ ಕುತೂಹಲಿಗಳು. ಕುದುರೆಯ ಬಣ್ಣದಿಂದ, ಅದರ ತೂಕದಿಂದ, ಅದರ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮಂದಿರ ಜಾತಕದಿಂದ, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟ ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪಕ್ಕದವನು ಬಿಡುವ ಇಸ್ಪೀಟ್ ಎಲೆಯನ್ನು ಊಹಿಸುತ್ತಾ, ಇಸ್ಪೀಟ್ ಆಡುತ್ತಾರೆ. ಅದೃಷ್ಟದ ಅಂಕಿಗಳಿರುವ ಲಾಟರಿ ಟಿಕೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯ ಕ್ರಿಕೆಟ್, ಪುಟ್ಟಾಲ್ ಮುಂತಾದ ಆಟಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಜಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಶೇರುಗಳನ್ನು ನೀಡಿರುವ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸ್ಥಿತಿ ಗತಿಗಳೇನೇ ಇದ್ದರೂ ಷೇರು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ವಿಜೃಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ.

★ ★ ★

ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ಕುತೂ(ಹು)ಹಲಿ ಸ್ವಭಾವ ಅಧಿಕ. ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರ ಹೊರಟರೆ ಸಾಕು. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ, ಮನೆಯ ಮುಂದಿನ ಗೇಟ್‌ಗಳ ಬಳಿ, ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕ ಕುಳಿತವರಲ್ಲಿ ಮಾತು ಪ್ರಾರಂಭವಾದರೆ ಮುಗಿಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾವ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಾಗಲೀ, ದೃಶ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲಾಗಲೀ ದೊರೆಯದ ಕುತೂಹಲಕಾರಕ ವಿಷಯಗಳು ಪುಂಖಾನುಪುಂಖವಾಗಿ ಹೊರಬರುತ್ತಿರುತ್ತವೆ.

★ ★ ★

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಕುತೂಹಲದಂತಹ ಸ್ವಭಾವವೊಂದು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರಸ್ಯವೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇನೋ. ನಾರದರು ಕೆರಳಿಸುವ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನಡೆದ ಅನೇಕ ಘಟನೆಗಳು, ಪುರಾಣದ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮೂಲವೆಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಬಲ್ಲರು. ಅರ್ಜುನ ಅಗ್ನಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡಿದ ಸೈಂಧವ ತನ್ನ ಜೀವಕ್ಕೇ ಎರವಾದದ್ದೊಂದು ಕುತೂಹಲಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ ಅಷ್ಟೆ!

★ ★ ★

ಚರುಪು ಮತ್ತು ನಾನು

- ಎಸ್.ಎಸ್. ಶಿವಸ್ವಾಮಿ

“ರಂಗನೇ ದೈವಂ, ಪೊಂಗಲೇ ಪ್ರಸಾದಂ, ಕಂಬಮೇ ತಣ್ಣೆ” ಎಂಬ ತಮಿಳರ ವ್ಯಂಗ್ಯಕ್ಕೊಳಪಡುವ ಉಗ್ರ ವೈಷ್ಣವವಾದಿಯಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಾನು ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕೇ ಹೋಗಿ ಪುಳಿಯೋಗರೆ, ಪೊಂಗಲು ತಿಂದು ರಂಗನಾಥನ ಪ್ರಾಚೀನ ದೇವಾಲಯದ ಕಂಬಕ್ಕೆ ಕೈಯೊರೆಸಿ ಅದರ ಜಿಡ್ಡಿಗೊಂದು ಹೊದಿಕೆ ತಿಕ್ಕಿಯೇ ಬಂದವನು. ರಂಗನ ಪೊಂಗಲು, ಮಂಗನ ವಡೆಮಾಲೆ, ಗಣಪತಿಯ ಮೋದಕ, ಗೌರಿಯ ಒಬ್ಬಟ್ಟು, ಸತ್ಯನಾರಾಯಣನ ಸಜ್ಜೆಗೆ, ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ದೇವದೇವತೆಯರ ಇತರ ಚರುಪುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಪ್ಪದೆ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣೆಗೊತ್ತಿಕ್ಕೊಂಡು ತಿಂದು ಪುಷ್ಪನಾದವರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ (ಸತ್ಯನಾರಾಯಣನ ಸಜ್ಜೆಯನ್ನೇ ಸಿಖ್ಖರು ಇನ್ನಷ್ಟು ತುಪ್ಪ ಸುರಿದು ಇನ್ನೂ ಹದನಾಗಿ ಬೇಯಿಸಿ ‘ಕಡಾಪ್ರಸಾದ್’ ಅಂತ ವಿತರಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಅದನ್ನೂ ಅನೇಕ ಸಲ ತಿಂದು ಬಾಯಿ ಚಪ್ಪರಿಸಿದ್ದೇನೆ).

ಬಿಲ್ವಪತ್ರೆಯ ಪೂಜೆಯೇ ಸಾಕೆನ್ನುವ ಪರಮ ವೈರಾಗಿ ಪರಶಿವನ ಹೆಸರು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ಉಪವಾಸವಿರದೆ ನಾನು ಗಡದ್ದಾಗಿ ಫಲಾರ ಹೊಡೆಯುತ್ತೇನೆ. ಬೋರೇ ಹಣ್ಣೇ ತನಗೆ ಪ್ರಿಯವೆಂದ ವನವಾಸಿ ಶ್ರೀರಾಮನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮನವಮಿ “ಆಚರಿಸಿ” ರಸಾಯನ, ವಿವಿಧ ಕೋಸಂಬರಿ, ಪಾನಕಾದಿಗಳನ್ನು ಮನಸಾರೆ ಭುಂಜಿಸಿ ತೃಪ್ತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಬಡ ಕುಚೇಲ ಕೊಟ್ಟ ಅವಲಕ್ಕಿ, ದ್ರೌಪದಿ ದೈನ್ಯದಿಂದ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ ಅನ್ನದ ಅಗುಳು, ಇವನ್ನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನೈವೇದ್ಯವೆಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಜನ್ಮದಿನದಂದು ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದ ರುಚಿ ರುಚಿಯಾದ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಮಿತಿಮೀರಿತೆನ್ನುವಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ತಿನ್ನುತ್ತೇನೆ.

ಹಬ್ಬಗಳ ಸಾಲು ಬಂತೆಂದರೆ ಸಾಕು, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ದೇವತೆಗೆ ಒಂದೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಚರುಪು ಇಷ್ಟವೆಂದು ನಾವು ಸಾಧಿಸುತ್ತ ನಮ್ಮ ಜಿಹ್ವಾಚಾಪಲ್ಯ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೇವಷ್ಟೆ. ಚರುಪು ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರಿಯವೋ, ಭಕ್ತರಿಗೆ ಪ್ರಿಯವೋ ಅನ್ನುವ ಸೋಜಿಗತನ ಹಾಗಿರಲಿ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯ ಹಲವಾರು ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಹಂಚುವ ಪ್ರಸಾದಗಳ ರುಚಿಯಿಂದಲೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹ್ಯಾತಿ ಪಡೆದಿವೆಯೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನಂಥ ಸ್ವಾಸುಭವಿಗಳ ಸಾಕ್ಷ್ಯವಿದೆ. ವಿವಿಧ ಊರುಗಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದ ಕಜ್ಜಾಯ, ಕರಿಗಡುಬು, ಬೂಂದಿ, ಪೇಡಾ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತಿರುಪತಿಯ ಲಾಡು,

ಪಳನಿಯ ಪಂಚಾಮೃತ, ಕೇರಳದ ಅಂಬಳಪುಳೆಯ ಹಾಲೋಗರ, ಆಲಪುಳೆಯ ಅಮ್ಮನ ಗುಡಿಯ ಸಕ್ಕರೆ ಪೊಂಗಲು, ಇವೆಲ್ಲ ನನಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಪ್ರಸಾದಗಳು.

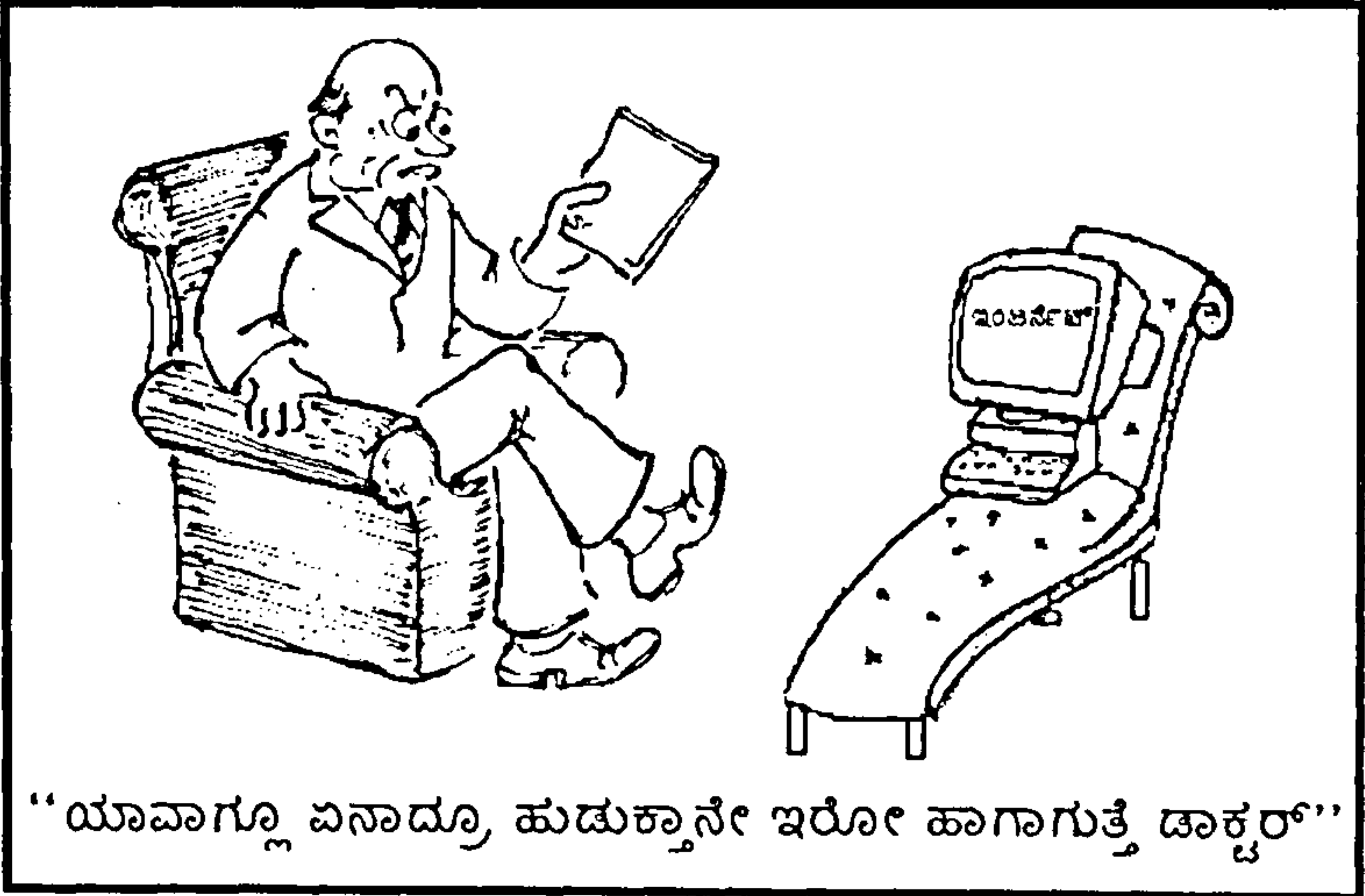
ಒಳ್ಳೆಯ ಪುಳಿಯೋಗರೆ ಹುಡುಕುತ್ತ ಬೆಂಗಳೂರಿನವರು ಕಣಿವೆದಾಟ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಕೋಟಿ ವೆಂಕಟರಮಣ ದೇವಸ್ಥಾನ, ಬಾಣಸವಾಡಿಯ ಆಂಜನೇಯ ಮಂದಿರ, ಬನಶಂಕರಿಯ ದೇವಗಿರಿ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯ, ಇಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆಯ ಪುಳಿಯೋಗರೆ ಸವಿದ ನೆನಪು ನನಗಿದೆ. ನಾನು ಸಲ್ಲಿಸುವ ಕಾಣಿಕೆ, ರಕ್ಷಣೆಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ನನಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗುವ ಪ್ರಸಾದವೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಅಳತೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆನ್ನುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮವನ್ನೂ ನಾನು ಗಮನಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಪೊಂಗಲು ಪುಳಿಯೋಗರೆ ನಿರ್ಮಾಪಕರಂಥ ಪಾಕಪ್ರವೀಣರ ಕೈಚಳಕದ ಅಗತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲದೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಶ್ರದ್ಧಾಮಾತ್ರದಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಚರುಪುಗಳೂ ರಸಭರಿತವಾಗಿಯೇ ಇರಬಹುದು ಅನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಕೊಡಬಯಸುವ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ತಂಬಿಟ್ಟು. ತಂಬಿಟ್ಟು ದ್ವಿ ಪಾತ್ರಧಾರಿ. ತುಳಸಿಕಟ್ಟೆಯ ಮುಂದೆ ದೀವಿಗೆಯಾಗಿ ಬೆಳಗಿ, ಬತ್ತಿ ಆರಿದ ಮೇಲೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಸೇರುವ ತಂಬಿಟ್ಟು ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರ ಒಲವಿನ ಚರುಪು. ಬರೀ ಅಕ್ಕಿಹಿಟ್ಟು ಬೆಲ್ಲಗಳನ್ನು ಕಲಸಿ ಅದನ್ನೊಂದು ಆಕೃತಿಗೆ ತಂದು ಅದನ್ನು ಭಕ್ಷ್ಯಗಳ ಸಾಲಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅಜ್ಜಿ ಮುತ್ತಜ್ಜಿಯರ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಯೇ ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ, ತಂಬಿಟ್ಟು, ರಸಾಯನ, ಇಂಥ ಸರಳ ಚರುಪುಗಳನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ತಯಾರಿಸಲು ಬಾರದವರು ಕಲ್ಯಾಣಸೇವೆ, ಬತ್ತಾಸು, ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿ ಹೋಳು, ಬಾಳೆಹಣ್ಣು, ಕೊಬ್ಬರಿ ಸಕ್ಕರೆ, ಕಡಲೆಪುರಿ, ಹೀಗೆ ದಿಢೀರೆಂದು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ತಂದು ಚಾಚುವ ಚರುಪುಗಳಿಗೂ ನಾನು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೈಯೊಡ್ಡುತ್ತೇನೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಸಹ ಒಪ್ಪವಾಗಿ ತಯಾರಿಸುವಷ್ಟು ನಾಜೂಕಿಲ್ಲದ ಕೆಲವರು ಈ ಎಲ್ಲ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಜತೆಗೆ ಹಾಲು, ಮೊಸರು, ಹಣ್ಣಿನ ತುಂಡುಗಳನ್ನೂ ಬೆರೆಸಿ ಕಲಸು ಮೇಲೋಗರ ಮಾಡಿ ಪ್ರಸಾದವೆಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಅದನ್ನೂ ಕಣ್ಣೆಗೊತ್ತಿಕೊಂಡು ತಿಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಹೀಗೆ ಪ್ರಸಾದಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತವನ್ನೇ ತೋರಿಸದ ಸರ್ವಭಕ್ಷಕನಾದ ನನ್ನನ್ನೇ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ಒಂದು ಸಂದಿಗ್ಧ ಸಮಯ ಒಮ್ಮೆ ನನಗೆದುರಾಯಿತು. ಕಡಲ ತೀರದ ದ್ವೀಪವೊಂದರ ಅಪ್ಪಟ ಮೀನಾಹಾರಿಗಳ ಸಂಗಡ ಒಂದು ಸಲ ನನ್ನ ಕೆಲಸದ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗಿ ಅವರ

ಹಬ್ಬದೂಟಕ್ಕೆ ಕರೆಬಂತು. ಹಸಿವೂ ಆಗಿತ್ತು, ಹೋದೆ. ಎಲೆಹಾಕಿ ಮೊದಲು ಪ್ರಸಾದ ಅಂತ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಬೇಯಿಸಿದ ಮೀನು ಬಡಿಸಿದರು. ನಾನೋ ಶುದ್ಧ ಶಾಕಾಹಾರಿ. ಪ್ರಸಾದ ಅಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮೀನು ತಿನ್ನಲಾದೀತೇ! ಕಸಿವಿಸಿಯಾಗಿ ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ನೋಡಿದೆ. ಉಳಿದವರು ತಿಂದು ಮುಗಿಸಿ ನನ್ನ ಕಡೆಯೇ ನೋಡುತ್ತ ಮುಂದಿನ ಮೇಲೋಗರೆಗಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದರು. ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ಆಚಾರ ನಿಷ್ಠೆ ನಿಯಮಗಳನ್ನೊಂದು ಸಲ ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವುದು ಉಚಿತವಾಗಬಲ್ಲುದೇ ಅಂತ ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಈ ಮೀನು ಪ್ರಸಾದ ತಾನೇ, ಒಂದು ಸಾರಿ ತಿಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇವರಿಗೇನೂ ಕೋಪ ಬರಲಾರದು ಅನ್ನಿಸಿತು. ತಿಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಪ್ರದಾಯಭ್ರಷ್ಟನಾದರೂ ಪರವಾಯಿಲ್ಲ, ತಿನ್ನದೆ ಈ ಸ್ನೇಹಜೀವಿಗಳ ವಿಶ್ವಾಸ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದಲ್ಲವೇ ಅಂತ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಎಲೆಯ ಕಡೆ ನೋಡಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಪಾಕ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಳ ತಲೆ ಬಾಲ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ಉಳಿದ ಬಾಹ್ಯ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬೇಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಆಗ ತಿಳಿಯಿತು. ಎದುರಿಗಿದ್ದದ್ದು ಇಡೀ ಒಂದು ಮೀನು. ಹಾಗೇ ಬೇಯಿಸಿ ಬಡಿಸಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ತಿಂದೇನೋ ಅನ್ನುವ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಗೊಂದಲವನ್ನು ಆ ಬೆಂದ ಮೀನೇ ಬಗೆಹರಿಸಿತು. ಅದರ ತಲೆ ನನ್ನ ಕಡೆಗಿತ್ತು. ನಿರ್ಜೀವಿಯಾದರೂ ಮಂದವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಮಿನುಗುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ ಅದರ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳು ನನ್ನ ಅಂತರಾಳವನ್ನೇ ಹೊಕ್ಕು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು ನನ್ನ ಶಾಕಾಹಾರಿ ವ್ರತವನ್ನು ಮುರಿಯಬಾರದೆಂದು ಮತ್ಸ್ಯಲೋಕದ ಪರವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಗೋಗರೆದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಂತಿತ್ತು ಆ ಮೀನು!

“ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಏನಾದ್ರೂ ಹುಡುಕ್ತಾನೇ ಇರೋ ಹಾಗಾಗುತ್ತೆ ಡಾಕ್ಟರ್”

ಸಿಮೆಂಟ್ ಲವ್

- ಬಿ.ಆರ್. ನಾರೇಶ್

ಐದು ಲಕ್ಷದೊಳಗೆ ಒಂದು ಸಿನೇಮಾ ತಯಾರಿಸಿ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪಾರಿತೋಷಕಗಳನ್ನು ಬಾಚುವ ಮಲೆಯಾಳಿಗಳಿಗಿಂತ ನಾವೇನು ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ಮೂವರು ಗೆಲೆಯರಿಗೆ ಅನಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಯೋಚನೆ ಇದು. ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರರಂಗಕ್ಕೆ ಹೆಸರು ತರಬಹುದಾದ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಚಿತ್ರವೊಂದನ್ನು ತಾವೇಕೆ ತಯಾರಿಸಬಾರದು ಎಂದು. ಮೂವರೂ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳು. ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಡಿಗ್ರಿ ಇದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಹಣವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ತಿಳಿಯದವರು. ನಿರುದ್ಯೋಗಿ ಇಂಜಿನಿಯರ್‌ಗಳ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಸುತ್ತಾಡುವುದು ಹೊಸ ಹೊಸ ಆವಿಷ್ಕಾರಗಳು ತಾನೇ? ಇವರು ಮೂವರು ಮನೆಯಿಂದ ಭಿಕ್ಷೆಬೇಡಿ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿ ಹೋಟೆಲಿನ ಕಾಫಿ ತಿಂಡಿ, ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಬಾರ್‌ಗಳ ದರ್ಶನ ಮಾಡುವ ಧಾಟಿಯವರು. ಇವರ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗಾಣಬಾರದೆಂದು, ಆಗೊಮ್ಮೆ ಇಗೊಮ್ಮೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಲಾಟರಿಯಲ್ಲಿ ಹಣ ಬರುವುದು ಎಂದೂ ಇತ್ತು - ಲಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲವಾದರೂ ಹತ್ತು, ನೂರುಗಳಲ್ಲಿ. ಹೀಗೆ ಲಾಟರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನು ತೊಂಭತ್ತು ಅರುವತ್ತಕ್ಕೆ ದಾನ ಮಾಡಿ ಸೌಂದರ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇವರ ಪದ್ಧತಿ.

ಐದು ಲಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಿನೇಮಾ ತಯಾರಿಸುವುದು ಏನು ಮಹಾ? ನಾವು ಮೂರು ಲಕ್ಷದೊಳಗೆ ಸಿನೇಮಾ ತಯಾರಿಸಬೇಕು. ಅದು ಕಲಾತ್ಮಕ ಆಗಿರಬೇಕು. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ, ಅಂತರ್‌ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪಾರಿತೋಷಕಗಳು ನಮ್ಮ ಸಿನೇಮಕ್ಕೆ ಸಿಗಲೇಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಪಾರಿತೋಷಕ ಸಿಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಿನೇಮಾ ತಯಾರಾಗಬೇಕು.

ಲಾರ್ಜ್+ಸ್ಮಾಲ್ ಆದಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ಮಾಲ್ ಮುಗಿದಾಗ, ಇಡೀ ಚಿತ್ರಕತೆ, ಅದರ ಎಲ್ಲಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮತಿಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿವರಗಳೊಡನೆ ಬಕ, ಪಿಕ, ಕೋಕರ ತಲೆಯೊಳಗೆ ಸಿದ್ಧಗೊಂಡು, ಬಾರಿಸ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಮೇಯತೊಡಗಿದವು. ಅದರ ವಿವರಣೆ ಹೀಗಿದೆ:

(ಮೂವರ ಹೆಸರನ್ನು ಬಕ, ಪಿಕ, ಕೋಕ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಅವರ ನಿಜವಾದ ಹೆಸರು ಬಾಲಕೃಷ್ಣ, ಪೀತಾಂಬರ ಮತ್ತು ಕೋಮಲರಾವ್)

ಚಿತ್ರದ ಹೆಸರು 'ಸಿಮೆಂಟ್‌ಲವ್' ಸಿಮೆಂಟು ಯಾಕೆಂದರೆ ಪ್ರೇಮ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ. ಪ್ರೇಮದ ಮೇಲೆ ಆಗಾಗ ನೀರು ಹೊಯ್ಯುತ್ತಿರುವುದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ರೂಪಕವಾಗಿ ಬೆಳೆದು, ಒಂದುವರೆ ಗಂಟೆಯ ಸಿನೇಮಾ ಆಗಬೇಕು. ಯಾವ ಕಲಾತ್ಮಕ ಸಿನೇಮದ ಆಯುಷ್ಯ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಹಾಗಾಗಿ 'ಸಿಮೆಂಟ್‌ಲವ್' ಒಂದು ಗಂಟೆ ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಮುಗಿಯಬೇಕು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ಯಾರಿಸ್, ಜರ್ಮನಿ, ಡೆನ್ಮಾರ್ಕ್, ಈಜಿಪ್ಟ್‌ನ ಚಿತ್ರೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಕಳೆ ಬಂದೀತು; ನಮ್ಮ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಪಾರಿತೋಷಕ ಸಿಗಬಹುದು.

ಅಮರ ಪ್ರೇಮದ ಲಕ್ಷಣವೇ ಹಾಗೆ - ಪ್ರೇಮಿಗಳು ಬಿಳುಪಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವವರು ಕಪ್ಪಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ 'ಸಿಮೆಂಟ್‌ಲವ್' ಕೂಡಾ ಕಪ್ಪು ಬಿಳುಪಿನ ಚಿತ್ರವಾಗಿರಬೇಕು.

ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ದೃಶ್ಯಗಳು ಮಾತ್ರ. ಈ ನಾಲ್ಕು ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊರಾಂಗಣದಲ್ಲಿಯೇ ಚಿತ್ರಿಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಸ್ಟುಡಿಯೋ ಬಾಡಿಗೆ ಸಾಲ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ಕಲಾತ್ಮಕ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ನಿಷೇಧವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಸಿಮೆಂಟ್‌ಲವ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ಇಲ್ಲ, ಈ ಸಿನೇಮಾದ ಕತೆ ಜಾತ್ಯಾತೀತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪರಮೋಚ್ಚ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತೀಕರಣ ಮಾಡಿ ಬಿಂಬಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಇದರ ನಾಯಕ ಹಿಂದೂ ಹುಡುಗ - ನಾಯಕಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಹುಡುಗಿ.

ಇವರಿಬ್ಬರೊಳಗಿನ ಪ್ರೇಮ ಮೂರು ಸ್ಮಶಾನಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾದು ಹೋಗಿ ಹೇಗೆ ಶ್ರೀಮಂತವಾಗುತ್ತದೆ, ಹೇಗೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ - ಸಿಮೆಂಟು ಆಗುತ್ತದೆ - ಎಂಬುದೇ ಇಡೀ ಸಿನೇಮಾದ ವಸ್ತು.

ಬಕ, ಪಿಕ, ಕೋಕ - ಮೂವರೂ ಸಮಾಜವಾದದಲ್ಲಿ ನಂಬುಗೆ ಇದ್ದವರು. ಲೋಹಿಯಾ ಮುಂತಾದವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಂಡವರು, ಹಾಗಾಗಿ ಸಿನೇಮದ ಕತೆಯ ತಯಾರಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಾಜವಾದವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಹಟದಿಂದ, ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಲಿರುವ ಸಿನೇಮಾದ ಮೊದಲ ಭಾಗವನ್ನು ಬಕ ವಿವರಿಸಿದ. (ಮಾತು ತಡವರಿಸುತ್ತಿತ್ತು - ಕೇಳುವವನ ಕಿವಿಯೂ ತುರಿಸಹತ್ತಿತು)

ಇಡೀ ಸಿನೇಮಾ ನಾಲ್ಕೇ ನಾಲ್ಕು ದೃಶ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಲಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಪ್ರಣಯ, ಸಿಮೆಂಟು ಆದದ್ದು ಮೊದಲಿನ ಮೂರು ದೃಶ್ಯಗಳಲ್ಲಿ. ಮೊದಲನೆಯ ದೃಶ್ಯ ಒಂದು ಸ್ಮಶಾನದ್ದು, ಈ ಸ್ಮಶಾನವನ್ನು ಯಾವ

ಕ್ಷೇತ್ರವೂ ಉದ್ಭವಿಸದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ, ಹರುಕು ಮುರುಕು ಮಾಡಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಚಿತೆಯನ್ನು ಉರಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಈಗ ಮೊದಲ ದೃಶ್ಯ. ಚಿತೆಯ ಬಳಿ ಕಥಾ ನಾಯಕ ಕೃಷ್ಣನ ಅಜ್ಜ ಮತ್ತು ಅಜ್ಜಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ - ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು. ಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ರೀಟಾ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ಅಜ್ಜ ಮೊಮ್ಮಗನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಲು ತೊಡಗುತ್ತಾನೆ: ನೋಡು ಕೃಷ್ಣಾ, ಎಂಥಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿದ್ದಿ ಮಗೂ? ಮದುವೆಯಾಗು, ಬೇಡ ಅನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬೇರೆ ಧರ್ಮದವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ, ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷಿಸಿರುವ ಹಾಗೆ ಯಾಕೆ ಮಾಡುತ್ತೀ? ಯಾರಾದರೂ ಜನಿವಾರದವರ ಮನೆಯ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮದುವೆಯಾಗು. ಯೋಚನೆ ಮಾಡಪ್ಪಾ. ಇಡೀ ಜೀವಮಾನ ಜಗಳ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದವರಿಗೆ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಯ ಸ್ವರ್ಗ ಸಿಗುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮೊಳಗಿನ ಜಗಳ ಮುಂದರಿಯುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ರೀಟಾ ತಮ್ಮ ನಡುವಿನ ಪ್ರೇಮ ಸಿಮೆಂಟ್ ಆಗಬೇಕು ಎಂಬ ಹಟದಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರು. ಹಾಗಾಗಿ ಅಜ್ಜನ ಮಾತನ್ನು ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ರೀಟಾ, ಕೃಷ್ಣನ ತಲೆ ಕೂದಲಿನ ಮೇಲೆ ಕೈ ಆಡಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆಗ ಅಜ್ಜ ಎದ್ದುನಿಂತು, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮುದುಕಿಯನ್ನು ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಹೇಳಿ - ಕೃಷ್ಣ, ನನಗೊಂದು ಚಿತೆ ತಯಾರು ಮಾಡು ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಕೃಷ್ಣ ತನ್ನ ಕೂದಲಿನೊಡನೆ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ರೀಟಾಳ ಕೈ ಬೆರಳುಗಳಿಗೆ ಮುತ್ತಿಟ್ಟು, ನೆಟ್ಟಗಾಗಿ, ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮಾವಿನ ಮರದ ಬಳಿ ತೆರಳಿ, ಗೆಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕಡಿದು, ಒಂದು ಚಿತೆ ಸಿದ್ಧಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಕೃಷ್ಣನ ಅಜ್ಜ ಬೀಡಿ ಎಳೆಯುವ ಅಭ್ಯಾಸದವ, ತನ್ನ ಬಗಲು ಕಿಸೆಯಿಂದ ಬೆಂಕಿ ಪೊಟ್ಟಣ ಹೊರತೆಗೆದು, ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ - ಬಳಿಕ ಚಿತೆಯ ಮೇಲೇರಿ ಶವಾಸನ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಅಜ್ಜಿಯೂ ಚಿತೆ ಏರುತ್ತಾಳೆ. ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕಚ್ಚಾಡಿಕೊಂಡು ಇಬ್ಬರೂ ಚಿತೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗುತ್ತಾರೆ. ಕೃಷ್ಣ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಕಡಿದು, ಅವರಿಬ್ಬರ ದೇಹ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹಸಿ ಕಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಮುಚ್ಚುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಚಿತೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಬಳಿಕ ಹಿಂದೆ ಬಂದು, ಇಡೀ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನಗುತ್ತಾ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ ರೀಟಾಳನ್ನು ಬಿಗಿದಪ್ಪುತ್ತಾನೆ; ಅವಳನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಚುಂಬಿಸುತ್ತಾನೆ. ಚುಂಬನ ಬೇಕೇ ಬೇಕು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಪಾರಿತೋಷಕ ಸಿಗಲಾರದು. ಅವರ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಅಜ್ಜ ಅಜ್ಜಿಯರ ಚಿತೆ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಮೊದಲ ದೃಶ್ಯ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ.

ಬಕನ ಕಥಾ ಭಾಗ ಮುಗಿದೊಡನೆಯೇ ಪಿಕ ಎರಡನೆಯ ದೃಶ್ಯ ವಿವರಣೆಗೆ ತೊಡಗುತ್ತಾನೆ:

ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ಮಶಾನ. ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಹೂ ಗಿಡಗಳ ನಡುವೆ ಚಿತೆ ಇದೆ. ಸಾಕಷ್ಟು ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ದಾಸ್ತಾನೂ ಇದೆ. ಕ್ಯಾಮರಾ ಇದೆಲ್ಲಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮವನ್ನು ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ರೀಟಾ, ಸ್ಮಶಾನದ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಿನ ಮೇಲೆ ಸುರುಳಿ ಸುರುಳಿಯಾಗಿ ಹೊರಳುತ್ತಿರುವಾಗ, ಕೃಷ್ಣನ ತಾಯಿ ಸ್ಮಶಾನ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಪ್ರೇಮಿಗಳು ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ತಾಯಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ: ನೋಡು ಕೃಷ್ಣಾ, ನೀನು ಬುದ್ಧಿವಂತ, ವಿದ್ಯಾವಂತ, ನೀನು ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ರೂಪಾಯಿಯ ಗಂಡು. ನಿನ್ನ ರೂಪ ಯಾವ ಸಿನೇಮಾ ನಟನಿಗೂ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ತೋಳಿನ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ನೀನು ಸಿನೇಮಾ ನಟನೇ ಆಗಬೇಕಿತ್ತು; ಆಗಲಿಲ್ಲ, ಚಿಂತಿಲ್ಲ. ಸದ್ಯ ಈ ಹುಡುಗಿಯ ಸ್ನೇಹ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು. ಇವಳನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂದಾದರೆ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ತೆಗೆದುಕೋ. ಮದುವೆ ಎಂದರೆ ವರದಕ್ಷಿಣೆ, ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಎಂದರೆ ಮದುವೆ. ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪ ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾದಾಗ ಮೂವತ್ತು ತೊಲ ಚಿನ್ನ ಮತ್ತು ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟು ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದರಿಂದಲೇ ನಿನ್ನ ಅಲ್ಲ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದು. ಹೆಚ್ಚು ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಎಂದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೀತಿ. ಬೇಡ ಮಗೂ, ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಇಲ್ಲದೆ ಮದುವೆಯಾಗಬೇಡ. ನೀನು ವರದಕ್ಷಿಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಗಂಡಸು ಎಂದು ಯಾರೂ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಅಂದಳು.

ಕೃಷ್ಣ, ರೀಟಾ ಆ ಮಧ್ಯವಯಸ್ಸಿನವಳ ಆಲಾಪ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ಬಳಿಕ ಅವಳನ್ನು ಚಿತೆಯ ಬಳಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಕೆ ಒಂದೊಂದೇ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುತ್ತಾ, ತಾಯಿಯ ಕಾಲು ಹಿಡಿದು, ಅಮ್ಮ ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಪ್ರೇಮ ಅಮರವಾದದ್ದು. ಎಷ್ಟು ಯುಗಗಳು ಹಿಂದೆ ಹೋದರೂ, ನೀವು ನಮ್ಮಂಥ ಪ್ರೇಮಿಗಳನ್ನು ಕಾಣುವಂತಿಲ್ಲ. ವರದಕ್ಷಿಣೆಯ ಆಸೆಯಿಂದ ನಾನವಳನ್ನು ಬಿಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಇವಳ ಇಡಿಯ ದೇಹ, ಮನಸ್ಸು, ಆತ್ಮ, ಇದ್ದ ಸ್ವಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿ ಕೂಡಾ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ. ಚಿತೆ ಏರಲು ತಡ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ. ತಡ ಮಾಡಿದಷ್ಟು ಬೆಂಕಿಯ ಉರಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ - ಆಗ ಬೆಂಕಿ ದೇಹವನ್ನು ಸುಡುವಾಗ ಭಯಂಕರ ಹಿಂಸೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈಗಲಾದರೋ ಪಶ್ಚಿಮದಿಂದ ಗಾಳಿ ಬೀಸುತ್ತಿದೆ; ಹಾಗಾಗಿ ನೀವು ಉರಿಯುತ್ತಾ ಹೋಗುವಾಗ ಹಿಂಸೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ - ಎಂದು ಮಗ ಹೇಳುವ ಮೊದಲೆ ತಾಯಿ ಚಿತೆಯ ಮೇಲೇರಿ ತಾನೇ ಬೆಂಕಿ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡರು.

ಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ರೀಟಾ - ಈ ಬೆಂಕಿ ತನ್ನ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಾಕ್ಷಿ - ನಮ್ಮ ಸಿಮೆಂಟು ಪ್ರಣಯಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಬಕೆಟ್ ನೀರು ಎಂದು ತಿಳಿದರು. ಸ್ಮಶಾನದ

ತೋಟದಲ್ಲಿರುವ ಗುಲಾಬಿ ಹೂವೊಂದನ್ನು ಕೃಷ್ಣ ಕಿತ್ತು ರೀಟಾನ ಮುಡಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ಹಾಡು ಹಾಡಬೇಕು ಅನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ 'ಕಟ್' ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಬರುತ್ತದೆ.

ಮೂರನೆಯ ದೃಶ್ಯದ ವಿವರಣೆ ಶೋಕದಿಂದ ಬರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬಕ, ಪಿಕ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೋಕ ಎದ್ದು ಟಾಯಿಲೆಟ್‌ಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವ ಹಿಂತಿರುಗುವ ತನಕವೂ ಇಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಬೆಂಗಳೂರು ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಗಳಿಕೊಂಡರು. ಕೋಕ ತೇಲುತ್ತಾ ತೇಲುತ್ತಾ ಬಂದ. ಸಿನೇಮದ ಮೂರನೆಯ ದೃಶ್ಯದ ವಿವರಣೆ ಸಮಾಜವಾದಿ ರೀತಿಯಿಂದ, ಅವನಿಂದ ಬರಬೇಕು. ಆತ ತೊದಲುತ್ನಾ ಹೇಳಿದ:

ಮೂರನೆಯ ದೃಶ್ಯ - ಒಂದು ಚರ್ಚಿನ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಗೋರಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಹಲವಾರು ಗೋರಿಗಳ ಮೇಲಿರುವ ಶಿಲಾಲೇಖನಗಳು, ಕ್ರಾಸ್‌ಗಳು, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗೋರಿಗಳ ಮೇಲಿರಿಸಿದ್ದ ಹೂಗುಚ್ಚಗಳತ್ತ ಕ್ಯಾಮರಾ ಕಣ್ಣೋಡಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಒಂದು ಗೋರಿಯ ಬಳಿ ರೀಟಾನ ಅಣ್ಣ ನಿಂತಿರುವ ದೃಶ್ಯ. ಆತ ನಿಂತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುಚ್ಚಳ ತೆಗೆದಿರಿಸಿದ ಶವಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆ. ಬಹಳ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಶವಪೆಟ್ಟಿಗೆ - ಅದರ ಒಳಗಡೆಯನ್ನು ವೆಲ್‌ವೆಟ್ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಶೃಂಗರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಎರಡು ಅಡಿಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಹೊಂಡವನ್ನು ತೋಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶವದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಬಳಿ ಫುಲ್ ಸೂಟಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುತ್ತಾನೆ ರೀಟಾಳ ಅಣ್ಣ. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ರೀಟಾ ನಿಂತಿದ್ದು, ಕೃಷ್ಣನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇರಿಸಿ, ಚೂಯಿಂಗ್ ಗಮ್ ಜಗಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ - ಕೃಷ್ಣ ಪಾನ್ ಮಸಾಲ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಚಿತ್ರ ಕಪ್ಪು / ಬಿಳುಪು ಆದುದರಿಂದ ಅವನ ತುಟಿಗಳು ಕಪ್ಪಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಕಂಡು ರೀಟಾನ ಅಣ್ಣ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: ನೋಡು ರೀಟಾ, ಈ ಮದುವೆ ನಿನಗೆ ಬೇಡವೇ ಬೇಡ. ಇವನಲ್ಲಿ ಏನು ಯೋಗ್ಯತೆ ಉಂಟು? ಅವನಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ಯಾಂಟ್ ಹಾಕಲಿಕ್ಕೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವ ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡ ಜೀನ್ಸ್ ನೋಡು ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಹಿಂದಿನದು. ಅವನ ಟೀ ಶರ್ಟು ನೋಡು - ಅದರಲ್ಲಿ ಹೃದಯದ ಚಿತ್ರ ಇಲ್ಲ - ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾದ ಸೇಬು ಹಣ್ಣಿನ ಚಿತ್ರ ಇದೆ. ಸೇಬು ಹಣ್ಣು ಎಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಎಂದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಲ್ಲಾ? ಇವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು. ನಾನು ನಿನಗಾಗಿ ಗಲ್ಫ್‌ನಿಂದ ಬಂದವನೊಬ್ಬನನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದೇನೆ. ತುಂಬಾ ದುಡ್ಡು ಇದೆ ಅವನ ಹತ್ತಿರ - ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿ ಗಟ್ಟಿ ಕೂಡಾ. ನಾನೀಗ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಸೂಟು ಅವನೇ ಕೊಟ್ಟದ್ದು - ಈ ಶವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಖರ್ಚೂ ಅವನದ್ದೆ. ಅವನನ್ನು ನೀನು ಮದುವೆಯಾಗಲೇಬೇಕು. ನಾನವನಿಗೆ

ಮಾತುಕೊಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಹೊರಡು - ಈಗಲೇ. ಅವ ಅಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಮರ್‌ಸಿಡಿಸ್ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನೀನು ಅವನನ್ನು ಮದುವೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದಾದರೆ ನಾನು ಕೂಡಲೇ ಈ ಶವದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಒಳಗೆ ಮಲಗಿ, ಆ ಹೊಂಡದಲ್ಲಿ ಇಳಿಯುತ್ತೇನೆ ಎಂದ. ರೀಟಾಳಿಗೆ ದುಃಖ ಉಕ್ಕಿ ಬರುತ್ತದೆ. ತಟಕ್ಕನೆ ಕೃಷ್ಣನ ಮಗ್ಗುಲಿನಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ, ಅಣ್ಣನ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಮುತ್ತುಕೊಟ್ಟು, ತಿರುಗಿ ಕೃಷ್ಣನ ಬಳಿ ಬಂದು, ಅವನ ಜೇನ್ಸ್ ಪ್ಯಾಂಟಿಗೆ ಚುಂಬನ ನೀಡುತ್ತಾಳೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವಳ ಅಣ್ಣ ಶವದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಒಳ ಹೋಗಿ ಮಲಗಿರುತ್ತಾನೆ - ಚರ್ಚಿನ ಆಳುಗಳು ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಹೊಂಡದ ಒಳಗೆ ಇಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕೃಷ್ಣ - ರೀಟಾರ ಪ್ರೇಮ ಅಮರವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಅವರು ನೇರ ಕಾಶ್ಮೀರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ, ದೋಣಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ದೂರದಿಂದ ಕೇಳಿಬರುವ ಉಗ್ರಗಾಮಿಗಳೊಡನೆ ನಡೆಯುವ ಗುಂಡಿನ ಕಾಳಗದ ಶಬ್ದವನ್ನು ಆಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಅವರಲ್ಲಿ ದೇಶಭಕ್ತ ಉಕ್ಕಿ ಬರುತ್ತದೆ. “ಜೈ ಜವಾನ್, ಜೈ ಅವರ್ ಮೊಹಬ್ಬತ್” ಎಂದು ಕೈ ಎತ್ತಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಾರೆ. (ಹಿಂದಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಬರುತ್ತದೆ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೆ)

ಮೂವರಿಗೂ ಸಂಭ್ರಮವೇ ಸಂಭ್ರಮ. ಇಂಥಾ ಒಂದು ಕಲಾತ್ಮಕ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಮೂರು ಲಕ್ಷದ ಒಳಗಾಗಿ ತಯಾರಿಸಲು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ - ಸಿನೇಮಾದ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಕರಣಗಳನ್ನು ಈ ಸಿನೇಮಾ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. (ಸಿನೇಮ ವಿಮರ್ಶಕರು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ವ್ಯಾಕರಣ ವ್ಯಾಕರಣ ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಮೂವರ ಕಿವಿಗೆ ಆಗಾಗ ಬಿದ್ದುದರ ಫಲ ಇದು) ಮಾತು ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ, ಅತಿರೇಕದ ಪ್ರಣಯ ದೃಶ್ಯಗಳಿಲ್ಲ - ಸಂಗೀತ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ.

ಕತೆ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಹಣ ಒಟ್ಟುಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಬಾಕಿ - ಮತ್ತು ಚಿತ್ರದ ರೂಟಿಂಗ್ ಮುಗಿಸಿ, ಅದರ ಪ್ರಿಂಟ್ ತಯಾರಿಸಿ, ಪ್ಯಾರಿಸ್ ಬರ್ಲಿನ್‌ಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದು ಬಾಕಿ - ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬೇರರ್ ಬಂದು “ಸರ್, ಗಂಟೆ ಹನ್ನೆರಡಾಯಿತು. ಪ್ಲೀಸ್” ಎಂದು ಬಾಗಿಲು ತೋರಿಸುವಾಗ, ಮೂವರೂ ತಮ್ಮ ತಲೆಯ ಡಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಅದಾಗಲೇ ಸಿದ್ಧಗೊಂಡಿದ್ದ ಸಿನೇಮಾ ಪ್ರಿಂಟನ್ನು ತುಂಜಿಕೊಂಡು, ಟೈಟಾನಿಕ್ ಟೈಟಾನಿಕ್ ಆಗಿ ಬಾರಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದರು. ಈ ಸಿನೇಮಾ ಅವರ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಂಡದ್ದು ಹೀಗೆ: ಮೂವರು ಜನಿವಾರದವರು, ಜನಿವಾರ ಇಲ್ಲದ ಮೂವರು ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಲಿವ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದದ್ದು.

ಫಾರಿನ್ ದೋಸೆಯಲ್ಲಿಯೂ ತೂತೇ!

- ರಾಮ

ತಮ್ಮನ ಮದುವೆಗೆಂದು ಅಮೆರಿಕದಿಂದ ಹಾರಿ ಬಂದ ಸಿಂಗಾರಿ ಮದುವೆ ಹಾಲಿಗೆ ಕಾಲಿಡುವಾಗ ಎರಡನೇ ಪಂಕ್ತಿ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಕೂತವರು ನೀರು ಮಜ್ಜೆಗೆ ಸವಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ನೆಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದರು.

ಈ ವೇಳೆಗಾದರೂ ಹಾಜರಾದೆನಲ್ಲ ಎಂದು ಸಿಂಗಾರಿ ನೆಮ್ಮದಿಯ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮೊದಲೇ ಊಟ ಮುಗಿಸಿದವರು ಭರ್ ಅಂತ ಕಾರು, ಸ್ಕೂಟರು, ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಧಾವಿಸದೆ ಉಳಿದವರು ಸಿಂಗಾರಿಯನ್ನು ಮುತ್ತಿಯೇ ಮುತ್ತಿದರು.

“ಏನು ತಡವಾಯಿತು?”

“ಎಲ್ಲಿ ತಡವಾಯಿತು?”

“ಯಾಕೆ ತಡವಾಯಿತು?” - ಎಂದೆಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸುರಿಮಳೆಯನ್ನೇ ಸುರಿಸಿದರು. ಸಿಂಗಾರಿಗೆ ಸಬೂಬು ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ಸಾಕಾಯಿತು. ಪೂರ್ತಿ ಹೇಳೋದನ್ನ ಕೇಳಾರೆಯೇ? “ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ಲೇನು ತಡವಾಗಿ ಹೊರಟಿತು” ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೇ ತಡ “ನಮ್ಮ ಏರ್‌ಲೇನುಗಳ ಅವಸ್ಥೆ!” ಅಂತ ಸುತ್ತ ನಿಂತವರೆಲ್ಲ ಶಪಿಸಿದ್ದೇ ಶಪಿಸಿದ್ದು. ಪೂರ್ತಿ ಹೇಳೋದೇ ಅಂತ ಸಿಂಗಾರಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೇ ಬಂತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯವರಿಂದ ಅದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಏರ್‌ಲೈನಿಗೆ ಶಾಪ! ಸಾಕಾಗಿಹೋಯಿತು ಸಿಂಗಾರಿಕೆ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಬಂದು ಆಚೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎಲೆ ಹಾಕಿ ಅವಳಿಗೂ ಮಗುವಿಗೂ ಊಟಕ್ಕೆ ಅಣೆ ಮಾಡಿದರು. ತಿಳಿಸಾರು ಸವಿಯುವಾಗ ಸಿಂಗಾರಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಒಂದು ದಿನ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ತಲಪುವಂತೆ ಹೊರಟಿದ್ದರೂ ಡೆಟ್ರಾಯಿಟ್‌ನಿಂದ ಹೊರಟಿದ್ದ ವಿದೇಶೀ ಪ್ಲೇನು ಆಮ್‌ಸ್ಟರ್‌ಡ್ಯಾಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟು ನಿಂತು 24 ತಾಸು ಅಲ್ಲಿ ತಡವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಎಲ ಎಲಾ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಗಾಗುತ್ತಾ? ಅಂತ ಬೆರಗಾಗಲೇಬೇಕಾಯಿತು. ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ದೇಶೀ ಪ್ಲೇನು ಎರಡು ತಾಸು ತಡವಾಗಿ ಹೊರಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಛೀಮಾರಿ ಹಾಕಿದವರು ‘ಎಲ್ಲರ ಮನೆಯ ದೋಸೆಯಲ್ಲಿಯೂ ತೂತೇ’ ಅಂತ ಸಮಾಧಾನಪಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕು.

ಹಿಗ್ಗದೆಯೇ, ಕುಗ್ಗದೆಯೇ....

- ಶಿವು

ಕಿರಣ ಅಂದು ತನ್ನ ಉಪ್ಪಿಟ್ಟನ್ನ ಎಂದಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಅಪ್ಪ ಹುಬ್ಬು ಗಂಟಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ತದೇಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಅವನ ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ಕಾರ್ಡನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಿರಣನ ಅಮ್ಮ ಆತಂಕವದನೆಯಾಗಿ ಒಮ್ಮೆ ಮುದ್ದಿನ ಮಗುವಿನ ಮುಖದಡೆಗೆ, ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಗಂಡನ ಮುಖದಡೆಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸುತ್ತಾ ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇನ್ನೇನು ಅಬ್ಬಬ್ಬಾ ಅಂದರೆ ಮೂವತ್ತು ಸೆಕೆಂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪ ಸ್ಟೋಟಗೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆಮೇಲೆ ಅದರ ಉಪಶಮನಕ್ಕೆ ಕ್ಲಾಸಿನ ಮಿಸ್ಸು ಕೊಟ್ಟಿರೋ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟನ್ನ ಜೇಬಿನಿಂದ ತೆಗೆದು ಅಪ್ಪನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದರಾಯಿತು ಎಂದು ಕಿರಣ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ, ಮೂವತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಭತ್ತು ಅಂತ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ತನ್ನ ಕೌಂಟ್ ಡೌನ್ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ... ಹನ್ನೊಂದು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸಿಡಿತ. “ನೋಡೇ, ನಿನ್ನ ಮಗಮಹರಾಯನ ಪ್ರತಾಪಾನ. ಮ್ಯಾಥಮ್ಯಾಟಿಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು. ಉದ್ಧಾರ ಆದ ನಿನ್ನಗ. ದನ ಕೂಡ ಇಲ್ಲಲ್ಲೇ ಮನೇಲಿ. ಅದನ್ನ ಕಾಯೋ ಅಂತ ಹೇಳುಕ್ಕೇ. ದೊಡ್ಡೋನಾದಮೇಲೆ ಏನ್ಮಾಡಬೇಕೂ ಅಂತ ಇದ್ದೀ. ಕಸ್ತೂರಿರಂಗನ್ ತರಹಾ ಸ್ಟೇಸ್ ಸೈಂಟಿಸ್ಟ್ ಆಗ್ತೀಯೇನು ಅಥವಾ ಭಾಭಾ ತರಹಾ ಅಣು ವಿಜ್ಞಾನಿ ಆಗ್ತೀಯೋ. ಒಟ್ಟಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಹಣೇಬರಹ.” ‘ಹಣೇಬರಹ’ ಎಂಬ ಪದ ಅಪ್ಪನ ಮಾತಿಗೆ ಅರ್ಥ ವಿರಾಮ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಬಹುಕಾಲದ ಅನುಭವದಿಂದ ಅರಿತಿದ್ದ ಕಿರಣ ತನ್ನ ಉಪಶಮನ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ವಿಳಂಬವಿಲ್ಲದೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

“ಮುಂದೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಯಶಸ್ಸು ಕಾಣೋ ಹುಡುಗ ಅಂತ ಇವತ್ತು ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನ ಆರಿಸಿದ್ದು. ನಮ್ಮ ಮಿಸ್ಸು ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಕಿರಣ ಎದ್ದುನಿಂತು ತನ್ನ ಎಡಗೈಯನ್ನ ಚಡ್ಡಿ ಜೇಬಿಗೆ ಹಾಕಿ ಒಂದು ಮಡಿಚಿದ್ದ ಕಾಗದ ತೆಗೆದು, ಅವರಪ್ಪನ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು “ಬಲಗೈ ಎಂಜಲಾಗಿದೆ. ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಏನನ್ನೂ ಕೊಡಬಾರದು ಅಂದಿದ್ದಲ್ಲವ್ವಾ. ಅದಕ್ಕೇ...” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಮಾತು ತೇಲಿಸಿ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಮುಗ್ಧ ಕಳೆ ಬರಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತ.

ನಾಗರಹೋಳೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಡಿಸ ಆನೆಗಳು ಕೋಪದಿಂದ ಫೀಳಿಡುತ್ತಾ ಓಡಿಬಂದು ತಟಕ್ಕನೆ ಜೀಪಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತಡಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಬಿಡುಲ್ಲವೇ, ಅದೇ

ರೀತಿ ಕಿರಣನ ಅಪ್ಪನ ಕೋಪ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಹೆಮ್ಮೆಗೆ ಬದಲಾಯಿತು. “ಹೌದೇನೋ ಕಿರಣ್ ಮರೀ. ಇಲ್ಲೋಡೇ. This is to certify that Master Kiran has been elected as the boy most likely to succeed in life. ಕೆಳಗಡೆ ಕ್ಲಾಸ್ ಟೀಚರ್ ಸಿಗ್ನೇಚರ್ ಬೇರೇ. ಇನ್ನು ಯಾರ್ಯಾರಿಗೆ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಕೊಟ್ಟೋ?”

“ಆಚೆ ಬೀದಿ ಶರಣ್‌ಗೆ ಬೆಸ್ತ್ ಸ್ಟುಡೆಂಟ್ ಬಂತು. ಶೀಲಾಗೆ ಬೆಸ್ತ್ ಡ್ಯಾನ್ಸರ್ ಸಿಕ್ತು...”

“ಭುಜಂಗನಿಗೆ ಏನು ಸಿಕ್ಕೋ?” ಕಿರಣನ ಅಮ್ಮನ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಜ ಕುತೂಹಲವಿತ್ತು.

ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಭುಜಂಗ ಕಿರಣನ ಬೆಸ್ತ್ ಫ್ರೆಂಡ್. “ಭುಜಂಗನನ್ನ ಸ್ಟ್ರಾಂಗ್‌ಸ್ಟ್ ಬಾಯ್ ಅಂತ ಎಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದು.” ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಕಿರಣನಿಗೆ ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಭುಜಂಗನ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ರುಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ತನಗೆ ಸಂದಿದ್ದ ಈ ಗೌರವದಲ್ಲಿ ಭುಜಂಗನ ಪಾತ್ರ ಕಡಿಮೆಯೇನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ದೈಹಿಕ ಬಲ, ಅಂಗ ಸೌಷ್ಠವದಿಂದ ಕ್ಲಾಸಿನ ಮಾನಿಟರ್ ಹುದ್ದೆ ಗಳಿಸಿದ್ದ ಭುಜಂಗನಿಗೆ ತನ್ನ ಆಪ್ತ ಸ್ನೇಹಿತ ಕಿರಣನ ಮನೆಯ ಪಾಮರೆನಿಯನ್ ಕಳೆದ ವಾರ ತಾನೇ ಆರು ಮರಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದಂದಿನಿಂದ ಒಂದು ಮರಿಯನ್ನು ತಾನು ಸಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆ ಬಲವತ್ತರವಾಗಿತ್ತು. ಕಿರಣ ತನ್ನ ಗೆಳೆಯನಿಗೆ ಒಂದು ಮರಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಮಿಸ್ ಮಾಡಿದ್ದ. ಆ ಗೆಳೆಯ ತನ್ನ ದಾದಾಗಿರಿಯಿಂದ ಕಿರಣನನ್ನು ಆರಿಸಲು ಕ್ಲಾಸಿನ ಹುಡುಗರ ಮನವೊಲಿಸಿದ್ದನ್ನು unfair election practice ಅನ್ನಲಾದೀತೇ. ಆದರೂ ತನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಬೀಗುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಬೆಚ್ಚಗಿನ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಭುಜಂಗನ ವಿಷಯವನ್ನು ಮರೆಯುವುದು ಕಿರಣನ ಮನಶ್ಯಾಂತಿಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ಮಾರನೆಯ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಭುಜಂಗ ಎಂದಿನಂತೆ ಕಿರಣನ ಮನೆಗೆ ಆಟಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಗೆಳೆಯರಿಬ್ಬರೂ ನಾಯಿಮರಿಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ತಾನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ನಾಯಿಮರಿಯಿಂದ ಕಣ್ಣು ತಿರುಗಿಸದೇ ಭುಜಂಗ “ಮರೀನ ಯಾವಾಗ ಕೊಡ್ತೀಯಾ?” ಎಂದು ಕಿರಣನನ್ನ ಕೇಳಿದ. ಮೂರು ಪದಗಳ ಸರಳವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ನಾಮಪದ, ಕ್ರಿಯಾಪದ ಎಲ್ಲವೂ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಕಿರಣನಿಗೆ ಕ್ರಿಯಾಪದದ್ದೇ ಸಮಸ್ಯೆ. ನಾಯಿ, ನಾಯಿಮರಿ, ಇವೆಲ್ಲಾ ತನ್ನದಲ್ಲ. ತನ್ನ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು ಎಂಬ ಕಠೋರ ಸತ್ಯ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಗಲಾಟೆಯಲ್ಲಿ ಕಿರಣನಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಮರೆತುಹೋಗಿತ್ತು.

“ಕೊಡೋಣ, ಅದಕ್ಕೇನು. ಈಗ ಹೊರಗೆ ಹೋಗೋಣ” ಅಂದ ಕಿರಣ.

“ಯಾವಾಗ?” ಭುಜಂಗನಿಗೆ ನಿಖರವಾದ ಉತ್ತರ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

“ಪ್ರಾಮಿಸ್ ಕೊಡ್ತೀನೋ. ಪ್ಲೀಸ್ ಈಗ ಆಟಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ ಬಾರೋ” ಕಿರಣನ ಗೋಗರೆತ ಕೇಳಿ, ಅವನಿಂದ ಅಂಗೈ ಚೆವುಟಿಸಿ ಭಾಷೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ನಂತರ ಗೆಳೆಯರು ಹೊರಕ್ಕೆ ನಡೆದರು.

ಪಕ್ಕದ ಪಾರ್ಕಿಂಗ್ ಮರದ ಕೆಳಗಡೆ ಹಲವು ಸ್ಕೂಲ್ ಹುಡುಗಿಯರು ಮತ್ತು ಅವನ ಮಿಸ್ ಕುಳಿತು ಪಿಕ್‌ನಿಕ್ ನಡೆಸಿದ್ದು ಇವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು.

“ಅಲ್ಲೋಡೋ ಆ ಕೋತಿಗಳು ಹೇಗೆ ಕೂತಿವೆ”

ಭುಜಂಗನ ದನಿಯಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕಾರದ ಛಾಯೆ ಎದ್ದುಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಕಿರಣ ಏನೂ ಉತ್ತರಿಸದೇ ಓಡುತ್ತಾ ಒಂದು ರನ್ನಿಂಗ್ ಲಾಗ ಹಾಕಿ ಎದ್ದು ನಿಂತ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದ ಭುಜಂಗ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ನಿಂತು ಅಂಗೈ ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕು ಹೆಜ್ಜೆ ನಡೆದ. ಹುಡುಗಿಯರು ಇವರಿಗೆ ಕೇಳಿಸುವ ಹಾಗೆ “ಮಹಾ ಹೀರೋಗಳು” ಎಂದು ಮತ್ತೆ ತಮ್ಮ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾದರು. ಕಿರಣ ತಮಗಾದ ತೇಜೋವಧೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೇ ಮುಂದೆ ನಡೆದ. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಅಲ್ಲೇ ರಸ್ತೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಮಲ್ಟಿಸ್ಟೋರಿ ಕಟ್ಟಡ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು.

ಕಟ್ಟಡದ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸಾರುವೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದರು. ಭಾನುವಾರವಾದ್ದರಿಂದ ಕಟ್ಟಡ ನಿರ್ಜನವಾಗಿತ್ತು. ಭುಜಂಗ ಕಿರಣನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ “ಆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸಾರುವೆ ಮೇಲಿನವರೆಗೂ ಹತ್ತುಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಕೈಲಿ ಆಗುಲ್ಲ” ಅಂತ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆ ನೀಡಿದ. ಕಿರಣನಿಗೆ ಈ ಛಾಲೆಂಜನ್ನು ಇದಿರಿಸುವ ಆಲೋಚನೆ ಬಂತು. ನಾಯಿಮರಿಯನ್ನೇ ಪಣ ಇಟ್ಟು ಸಾರುವೆ ಹತ್ತಿಬಿಟ್ಟರೆ ನಾಳೆ ಆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂಬ ಆಸೆ ಕೊನರಿ ಬೃಹದ್ ವೃಕ್ಷವಾಯಿತು. “ನಾಯಿಮರಿ ಬೆಟ್” ಅಂದ ಕಿರಣ. ತಾನೇ ಎಸೆದ ಛಾಲೆಂಜಿನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡವರುಂಟೇ. ಭುಜಂಗ “ಸರಿ” ಎನ್ನಲೇಬೇಕಾಯಿತು. ಕಿರಣ ಸಾರುವೆ ಬಳಿ ಓಡಿ ಮಂಗನಂತೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಸರಸರ ಹತ್ತಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಶಾಲಾ ಬಾಲಕಿಯರು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಕಿರಣನನ್ನ ನೋಡಲು ಉದ್ಯುಕ್ತರಾದರು. ಮೂರು ಅಂತಸ್ತಿನ ಕಟ್ಟಡ ಅದು. ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಅಂತಸ್ತುಗಳನ್ನು ಏರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಿರಣನ ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವೂ ಸಹಾ ಅದೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಏರತೊಡಗಿತು. ಹತ್ತುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಮ್ಮೆ ಕಿರಣ ಕೆಳಗೆ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದಾಗ ಭುಜಂಗ, ಶಾಲಾ ಬಾಲಕಿಯರೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಮಿಸ್ಸು ಸಹಾ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಕಿರಣನನ್ನೇ

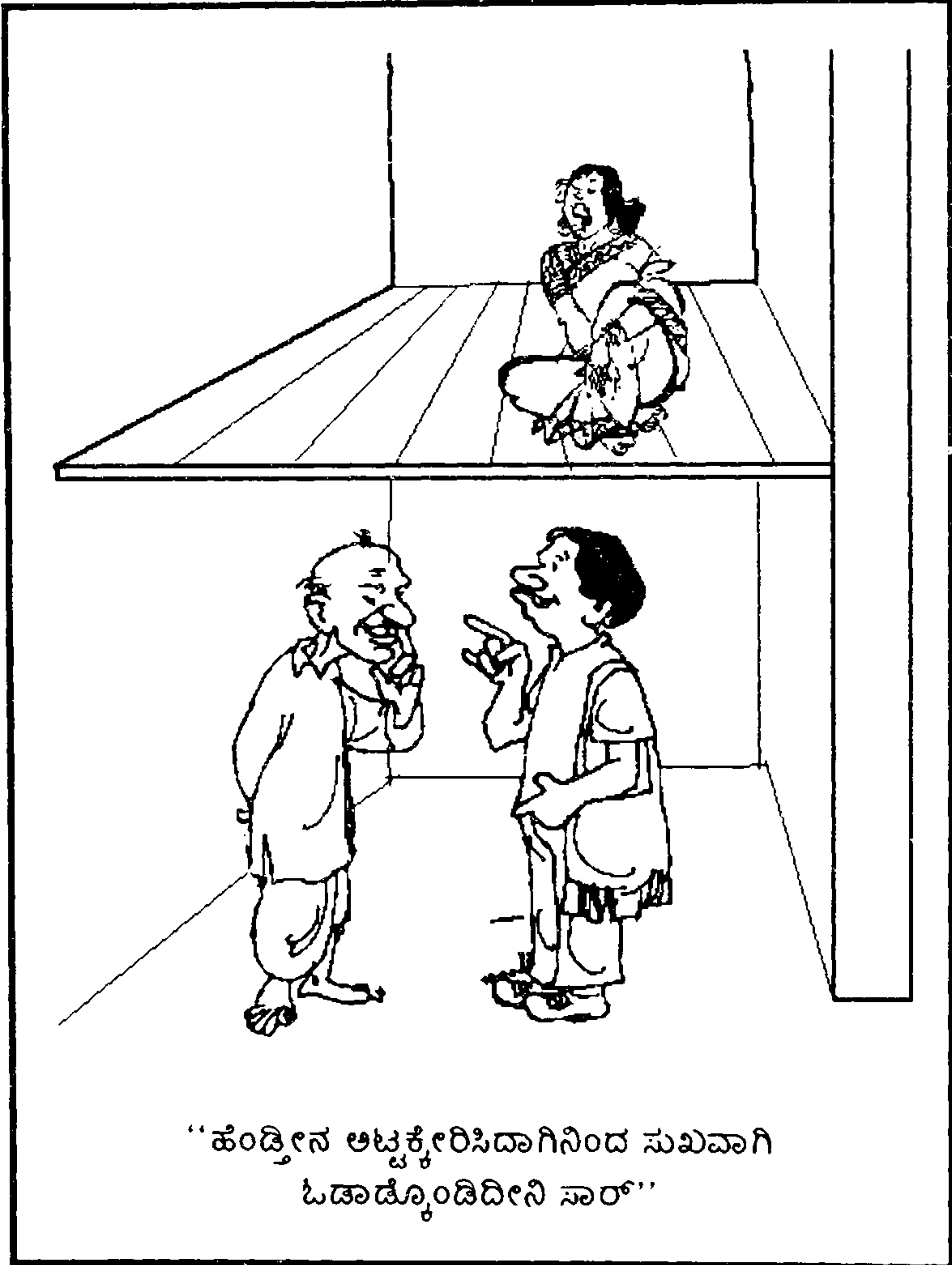
ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. “ಮಹಾ ಹೀರೋ ಅಂದರಲ್ಲವೇ. ಅವರಿಗೆ ತೋರಿಸ್ತೀನಿ ಯಾರು ಹೀರೋ ಅಂತ” ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕಿರಣ ತನ್ನ ಹತ್ತುವಿಕೆಯನ್ನ ಮುಂದುವರಿಸಿದ. ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿ ತುತ್ತ ತುದಿಯ ಕಂಬಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಾಗ ಅವನಿಗೆ ಹೆದರಿಕೆ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೂತಲ್ಲಿಂದಲೇ “ಬೆಟ್ ಗೆದ್ದೇ” ಎಂದು ಒಂದು ಕೂಗು ಹಾಕಿ ಗೆದ್ದ ಸಂತಸದಿಂದ ಕಿರಣ ಇಳಿಯೊಡಗಿದ. ಆಷಾಡದ ಗಾಳಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿರುಸಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು. ಎರಡು ಅಂತಸ್ತು ಇಳಿದು ಮೂರನೆಯದಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗ ಕಿರಣನ ಕಾಲು ಜಾರಿತು. ಬಾಲಕಿಯರು ಚೀರಿದರು. ಅದೃಷ್ಟದಿಂದ ಕಿರಣ ಕೆಳಗಿನ ಸಾರುವೆಯ ಎರಡು ಕಂಬಿಗಳ ನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ. ಭುಜಂಗ ಕಿರಣನ ಅಪ್ಪನನ್ನು ಕರೆತರಲು ಓಡಿದ. ಮಿಸ್ಸು ಓಡಿಹೋಗಿ ಪಕ್ಕದ ಬಂಗಲೆಯ ವಾಚ್ ಮನ್ನನ್ನು ಕರೆತಂದರು. ಈ ಎಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಒಂದು ವಿಹಂಗಮನೋಟ ಕಿರಣನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಕಿರಣನ ಅಪ್ಪ ಓಡಿಬಂದು,

“ಏನೋ ಮಗೂ, ಏನೂ ಪೆಟ್ಟಾಗಿಲ್ಲಾತಾನೇಪ್ಪಾ” ಅಂತ ಕೂಗಿದಾಗ ಕಿರಣ ಅಪ್ಪನ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಕೇಳದಿದ್ದ ಮಮತೆ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ. ಅಪ್ಪ ಮತ್ತು ವಾಚ್‌ಮನ್ ಧಡಬಡನೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿ ಬಂದರು. ಸೊಂಟದ ಹತ್ತಿರ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಿರಣನನ್ನ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅನಾಮತ್ತಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಳೆದರು. ಅವರು ಎಳೆದ ರಭಸಕ್ಕೆ ಕಿರಣ ಚಡ್ಡಿರಹಿತನಾಗಿ ಮೇಲೆ ಬಂದಿದ್ದ. ಕಂಬಿಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಚಡ್ಡಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಅಪ್ಪ ಕಿರಣನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ನೆಲಕ್ಕೆ ಇಳಿದರು. ಹುಡುಗಿಯರ ಮುಂದೆ ಚಡ್ಡಿರಹಿತನಾಗಿದ್ದದ್ದೇ ಅಲ್ಲದೇ ಅಪ್ಪನಿಂದ ಮಗುವಿನಂತೆ ಎತ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇನ್ನಾವುದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಾಗಿದ್ದರೂ ಕಿರಣನಿಗೆ ಸಹಿಸಲಾಗದ ಅವಮಾನವೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನು ಈಗ ನಿಜವಾದ ಹೀರೋ. ಹೀರೋಗಳು ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಅಂಜುತ್ತಾರೆಯೇ. ಅಪ್ಪ ತನ್ನನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಮೇಲೆ ಕಿರಣ ಗತ್ತಿನಿಂದ ನಡೆದು ತನ್ನ ಚಡ್ಡಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ. ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತಿದ್ದ ಮಿಸ್ಸು ಇವನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು “ನೀನು ನಿಜವಾಗಿ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿ ಮಗು. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಸಾಹಸಗಳನ್ನ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಮಾಡಬೇಡಾಪ್ಪಾ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮುತ್ತುಕೊಟ್ಟು ಹೋದರು. ಇಂತಹ ಮುತ್ತುಗಳು ಹೀರೋಗಳ ಹಣೇಬರಹ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಕಿರಣ ನಾಚಿ ನೀರಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಭುಜಂಗ, ಅಪ್ಪ ಇವರೊಂದಿಗೆ ಕಿರಣ ಮನೆಕಡೆಗೆ ಹೊರಟಾಗ, ಕಿರಣ ಅಪ್ಪನನ್ನು ಕುರಿತು “ಅಪ್ಪಾ, ನಾನು ಮೇಲಿದ್ದಾಗ ಭುಜಂಗ ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ಓಡಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆತಂದ. ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯೋನಲ್ಲವೇನಪ್ಪಾ ಅವನು.” ಎಂದು ಪೀಠಿಕೆ

ಹಾಕಿದ. ಓಹ್ ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಗೆಲೆಯನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವಿಶ್ವಾಸ, ನಿಜಕ್ಕೂ ಇವನು ಮುಂದೆ ಬರೋದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅವರಪ್ಪ “ಹೌದು ಮರಿ. ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ is really a friend in need” ಅಂದ. “ಹಾಗಾದ್ರೆ ಅವನಿಗೆ ನಮ್ಮನೇಲಿರೋ ನಾಯಿಮರಿ ಒಂದನ್ನ ಪ್ರೆಸೆಂಟ್ ಮಾಡೋಣೇನಪ್ಪಾ” ಕಿರಣ ತನ್ನ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಬದ್ಧ ಜೀನನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಳಿದು ಸೇರಿಸಿದ್ದ. ಅಪ್ಪನಿಗೆ “ಆಗಲಿ ಮಗು” ಅನ್ನದೇ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವಿರಲಿಲ್ಲ. ಭುಜಂಗ ತನ್ನ ಬಲಗೈಯನ್ನ ಕಿರಣನ ಹೆಗಲಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ. ಗೆಲೆಯರಿಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದರು.

ಹೌದು! ಯಾಕೆ ಹಾಗೆ ಕೇಳಬಾರದೂಂತೀನಿ

- ಎಂ.ಎನ್. ಜಯಕೇಸರಿ

ಒಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮನೇಲಿ, ಹೌದು ಮನೇಲಿ, ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಲ್ಲ, ಮಲಕ್ಕೊಂಡು ನಿದ್ರೆ ಮಂಪರಿನಲ್ಲಿದ್ದೆ. calling bell (ಕಾಲಿಂಗ್ ಬೆಲ್) ಶಬ್ದದಿಂದ ಎಚ್ಚರ ಆಯಿತು. ಸರಿ, 'ಯಾವನೋ ಸೇಲ್ಸ್ ರೆಪ್ರೆಸೆಂಟೆಟಿವ್ - ನಿದ್ರೆ ಮಾಡೋದಿಕ್ಕೂ ಬಿಡಲ್ಲ' ಅಂತ ಬಯ್ಯೊಂಡು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದ್ರೆ, ಎದುರಿಗೆ ದೇವು! ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ!! ನಂಬೋದಿಕ್ಕೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ ನನ್ನಿಂದ.

ಆದ್ರೂ, ಕಣ್ಣು ಉಜ್ಜಿಕೊಂಡೇ, ಕೇಳಿದೆ. 'ಎನ್ನರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ? ಏನ್ ಸಮಾಚಾರ? ಇಷ್ಟು ದೂರ ನಂ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟೆ, ದಾರಿ ತಪ್ಪಿ.'

ಅದಕ್ಕೆ ದೇವು, 'ಏನಿಲ್ಲಪ್ಪ, ಹೀಗೇ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೆ, ಆಗ ನಿನ್ನ ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂತು. ದೇವು ಯಾವಾಗಲೂ ದುಡ್ಡು ಇದ್ದವರಿಗೇ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ನಮ್ಮನ್ನ ಕೇಳೋದೇ ಇಲ್ಲಾ ಅಂತ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೇಳ್ತಿದ್ದೆಯಲ್ಲ, ನಿನಗೆ ಏನು ಬೇಕು ಅಂತ ಕೇಳಿ - ಕೊಟ್ಟರೆ, ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೂ ಆಗುತ್ತೆ, ಅಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನಂತಹವನಿಗೂ ದೇವು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಅಂತ ಜನಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಆಯಿತುಂತ ಬಂದೆ' ಅಂದ.

ನಾನು, 'ಅಲ್ಲ ಗುರೂ, ನೀನು ಬಂದದ್ದೇನೋ ಸಂತೋಷ ಆಯಿತು, ಆದ್ರೆ, ನೀನು ನನ್ನಂತಹವನಿಗೂ ಅಂತ ಅಂದಿದ್ದು ಬೇಜಾರಾಗ್ತಾ ಇದೆ. ನಾನಂದ್ರೆ ತುಂಬಾ ನಿಕ್ಕಷ್ಟ ಅಂತಾನಾ?' ಎಂದೆ. ದೇವು, ಅವನು! ಆದ್ರೂ ಮುಲಾಜಿಲ್ಲ ನನಗೆ.

ಅದಕ್ಕೆ ದೇವು, 'ಬೇಜಾರು ಮಾಡಿಕೋಬೇಡ, ನೀನು ಆರಕ್ಕೆ ಏರಲಾಗದೇ ಮೂರಕ್ಕೆ ಇಳಿಯದೇ ಇರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರ ಅಲ್ಲವಾ, ಅದಕ್ಕೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದೆ, ಬೇಸರಬೇಡ' ಎಂದು, 'ಸರಿ, ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬರೋಣ, ಒಳಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದೋ' ಎಂದ.

ಓ, ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿ ದೇವನ್ನ ಒಳಕ್ಕೆ ಕರೆಯೋದಿಕ್ಕೇ ಮರೆತಿದ್ದೆ. "So sorry ಗುರೂ, Please come, ಬಾ", ಎಂದು ಒಳಗೆ ಕರೆದು ಕೂಡಿಸಿದೆ.

ದೇವು, 'ಸರೀನಪ್ಪ, ನಾನು ಈಗ ತುಂಬಾ ಅರ್ಜೆಂಟಿನಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ, ನಿನಗೆ ಏನು ಬೇಕೋ ಬೇಗ ಕೇಳೋ' ಅಂದ. ಅಪ್ಪ sudden ಆಗಿ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿದ್ರೆ ಏನ್ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳೋದು, ಸ್ವಲ್ಪನಾದ್ರೂ prepare ಆಗದೇ? 'ಪ್ಲೀಸ್ ದೇವು, ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷ, ಯೋಚಿಸೋದಕ್ಕೆ time, please' ಎಂದೆ.

'ಸರಿ, ಐದು ನಿಮಿಷ ಟೈಂ ಕೊಡ್ತೀನಿ, ಯೋಚಿಸು' ಅಂದ.

'ಫಸ್ತು ಮಲ್ಟೀಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಎಂಬತ್ತು ಬೈ ಸೂರ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸೈಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರೋ ಒಂದು ಸ್ವಂತ ಬಂಗಲೆ ಬೇಕು, ಎರಡನೇದಾಗಿ, ಆ ಬಂಗ್ಲೆ ಪೋರ್ಟಿಕೋದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ದೋದಕ್ಕೆ ಮೂರು ಫಾರಿನ್ ಕಾರುಗಳು ಸನ್ನದಾಗಬೇಕು, ಆಮೇಲೆ, ನನಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಬರ್ತಾ ಇರೋ ಸಂಬಳದ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟಾದರೂ ಬಡ್ಡಿ ಬರೋವಷ್ಟು ಬ್ಯಾಂಕ್ ಬ್ಯಾಲನ್ಸ್ ಇರಬೇಕು, ಆಮೇಲೆ, ನಾನು, ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳು luxurious life ಲೀಡ್ ಮಾಡ್ಬೇಕು, ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಯಾವಾಗ ಚೆನ್ನದಂಗಡಿಗೆ ಕರೆದರೂ, ಹೋಗಿ ಅವಳು ಕೇಳಿದ ಒಡವೇನೆಲ್ಲಾ ಕೊಡಿಸಬೇಕು, ಆಮೇಲೆ, ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಯಾವ ಯಾವ dress like ಮಾಡ್ತಾರೋ, ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಡಿಸಿ, ಅವು ಹೇಳಿದ ಹೋಟೆಲ್‌ಗೋಗಿ ಅವು ಕೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಕೊಡಿಸೋ...''

ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲಾ, "ಏನೋ, ಪಾಪ, ಕೇಳೊಳ್ಳೀಂತ ಐದು ನಿಮಿಷ ಟೈಂ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಪುರಾಣನೇ ಬಿಚ್ಚಿಯಲ್ಲಾ, ಯಾವುದೇ ಆಸೆಗೂ ಮಿತಿ ಇರಬೇಕು, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪ ತೃಪ್ತಿ ಇರಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೇ ನಿಮ್ಮಂಥವರನ್ನ ಕಂಡರೆ ಕೋಪ ಬರೋದು" ಅಂದ.

ನನಗೂ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು. 'ಅಲ್ಪ ತೃಪ್ತಿ! ಯಾವ ನನ್ ಮಗನಿಗಿದೆ ಅಲ್ಪ ತೃಪ್ತಿ, ಅಂತ ಕೇಳ್ಬೇಕು ಅನ್ನಿಸಿದ್ರೂ, ತಡಕೊಂಡು, 'ಅಲ್ಲಾ ದೇವ್ರೇ, ಅಲ್ಪ ತೃಪ್ತಿ ಯಾವನಿಗಿದೆ? ಹೇಳು' ಎಂದೆ.

ಅದಕ್ಕೆ ಏನಂದ ದೇವು! "ಯಾಕಿಲ್ಲಾ, ಎಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಹಾಗೇ ಇರತಾರಾ? ಬಾ, ನನ್ನ ಜೊತೆ, ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ. ನನಗೂ ಒಂದು challenge ಅನ್ನಿಸ್ತು, "ಸರಿ ಎರಡು ನಿಮಿಷ ಟೈಂ ಕೊಡು, ರೆಡಿಯಾಗಿ ಬರ್ತೀನಿ" ಅಂತ ಹೇಳಿ, ಮುಖ ತೊಳಕೊಂಡು, dress ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮನೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ದೇವು ಜೊತೇಲಿ ಹೊರಟೆ.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನಮ್ಮ Assembly ನಲ್ಲಿರೋ Opposition Party MLA ಮನೇಗೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನನಗೆ ಕೇಳಿದ ಹಾಗೇ ಅವರನ್ನೂ ಕೇಳಿದ. ಅವು "ದೇವು, ಈಗ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರೋ ಸರ್ಕಾರ ಬಿದ್ದುಹೋಗಿ, ನಂ ಪಕ್ಷ

ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬಂದು ನನಗೆ ಒಳ್ಳೆ portfolio ಸಿಗಬೇಕು” ಅಂದು. ದೇವ್ರ ನನ್ನ ಮುಖ ನೋಡಿ, ಮುಗಳ್ಳಕ್ಕು ‘ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ’, ಎಂದು ‘ಬಾ’ ಅಂತ ನನ್ನ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟ.

ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲೇ ಒಂದು vehicle tyres repair ಮತ್ತು tube ಗಳಿಗೆ puncture ಹಾಕೋ ಅಂಗಡಿ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ನನಗೆ ಕೇಳಿದ ಹಾಗೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ. ಕೊಳೇ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕೊಂಡಿದ್ದ ಆ ಅಂಗಡಿ ಓನರ್, ‘ಓ ದೇವ್ರೇ, ಈ ಕಡೆ ಓಡಾಡೋ ಎಲ್ಲಾ ಗಾಡಿಗಳು ಈ ಏರಿಯಾದಲ್ಲೇ ಪಂಕ್ಚರ್ ಆಗಿ, ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಕೆ ನಂ ಅಂಗಡೀಗೇ ಬರಬೇಕು’ ಅಂತ ಕೇಳಿದಾಗ ದೇವ್ರ ‘ತಥಾಸ್ತು’ ಅಂತ ಅಂದು, ನನ್ನ ಮುಖ ನೋಡಿ ವಿಜಯದ ನಗೆ ನಕ್ಕು, ‘ಬಾ’ ಅಂತ ನನ್ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋದ.

ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ನಡೆದು ಒಂದು Nursing Home ಮುಂದೆ ನಿಂತೆವು. ಒಳ್ಳೆ ಸಕತ್ತಾದ ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹೋಂ ಅದು. ಸರಿ, ಅದ್ರ ಓನರ್ ಯಾರು ಅಂತ ತಿಳೊಂಡು, ಅವ್ರನ್ನ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ, ಅವ್ರಿಗೂ ಮಾಮೂಲು ಪ್ರಶ್ನೇನೇ ಹಾಕ್ದ ದೇವ್ರ. ಅವು ದೇವ್ರಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ವಿನಮ್ರವಾಗಿ, ‘ನಂಗೇನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೇಡಾ ದೇವ್ರೇ, ಈ ಉರಿನವರಿಗೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ರೋಗಗಳು ಬಂದು ಎಲ್ಲಾ ಥರದ ರೋಗಿಗಳೂ, ನಮ್ಮ ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹೋಂಗೆ ಬಂದು ಅಡ್ಮಿಟ್ ಆಗಬೇಕು. ಈ ರೊಡ್ ಮೂಲೇಲಿರೋ ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹೋಂಗೆ ಯಾರೂ ಹೋಗಬಾರದು, ಅಷ್ಟೆ’, ಎಂದರು. ದೇವ್ರ ನನ್ನ ಮುಖ ನೋಡಿದ. ‘ಸರೀಂತ ಹೇಳಿ ಬಾ, ಹೋಗೋಣ’, ಅಂದ.

ಆಮೇಲೆ ನಾವು ಹೋಗಿದ್ದು ಒಂದು General and Provision Stores ಅಂತ board ತಗುಲಿ ಹಾಕಿದ್ದ ಅಂಗಡಿಗೆ. ಓನರ್ ನಮ್ಮನ್ನ ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ‘ಬನ್ನಿ, ಏನು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು’ ಎಂದ.

‘ನಾವು ತೊಗೊಳ್ಳೋದಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲಾ, ಕೊಡೋದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ’ ಎಂದು ನಾನೇ ದೇವರ ಪರವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು, ಅಂಗಡಿ ಓನರ್‌ಗೆ ದೇವ್ರನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿ, ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿ, ‘ನಿಮಗೆ ಏನು ಬೇಕು, ಹೇಳಿ’ ಎಂದೆ. ಮೊದಲು ನಂಬದಿದ್ದರೂ, ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ದೇವರ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಲೋ ಏನೋ, ದೇವರ ಮುಂದೆ ಕೈಜೋಡಿಸಿ, ‘ಸ್ವಾಮಿ, ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದಿದ್ದು ಏನಿದೆ, ಮುಂದಿನ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಣ್ಣನೇ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕಾಂಪಿಟೇಶನ್ನಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಸೂಪರ್ ಫೈನ್ ಬಜಾರ್ ಓಪನ್ ಮಾಡಿ, ನಾನು ಮಾರೋದಿಕ್ಕಿನ್ನಾ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರಿದ್ದೂ ಅಲ್ಲೆ, ನನ್ ಗಿರಾಕಿಗಳನ್ನೂ ಎಳೆಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ

ದೇವ್ರೆ, ನೀನು ಒಳ್ಳೇ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ, ನನಗೆ ಮೋಸಮಾಡಿರೋ ನನ್ನಣ್ಣನ ಅಂಗಡಿ ಲಾಸ್ ಆಗಿ, ಅವ್ವ ಎಲ್ಲಾ ಗಿರಾಕಿಗಳೂ, ನನ್ನ ಅಂಗಡಿಗೆ ಬರೋಹಾಗೆ ದಯಪಾಲಿಸು'.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಆತ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಕಣ್ಣು ಬಿಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ದೇವರನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟೆ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದೆ ಒಂದು ದೇವಸ್ಥಾನ ಇತ್ತು. ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ, ನಮಸ್ಕಾರ ಹಾಕಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದ ನಮ್ಮ department ನ ಸಿವಿಲ್ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್.

'ಏನ್ಸಾರ್, ಇಲ್ಲಿ', ಅಂದು ನನ್ನ ಜೊತೇಲಿ ಬಂದಿದ್ದ ದೇವ್ರನ್ನ ಅವರು ಗಮನಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವು ಯಾವಾಗಲೂ ಏನಾದ್ರೂ ತಾಪತ್ರಯ ಹೇಳ್ತಾನೇ ಇರ್ತಿದ್ರು, ಅವು ಮಗಳಿಗೆ ವರ ಸಿಗದೆ ಇದ್ದದ್ದು, ದೊಡ್ಡ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮಗನ ಮೇಲೆ, ಅವನಿಗೆ ಆಗದವರು ಮೂಕರ್ಜಿ ಬರೆದು ಅವನು ಲಂಚ ತೊಗೊಳ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳಿಸಿ, suspend ಆಗಿ ಮನೇಲಿ ಇರೋ ಹಾಗಾಗಿದ್ದು, ಅವರ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಬ್ಲಡ್ ಪ್ರೆಷರ್, ಅವು ಅತ್ತೆಗೆ ಶುಗರ್, ಈಗಿರೋ ಅವು ಕಾರ್ ರಿಪೇರಿ, ಹೊಸ ಕಾರ್ ತೊಗಳೋಕ್ಕೆ ಇರೋ income tax problems , et cetra, ಎಟ್‌ಸೆಟ್ರಾ ಈಗ ದೇವ್ರು ಸಿಕ್‌ಹಾಕ್ಕೊಂಡ ಅಂತ ಖುಷಿ ಆಗಿ, ನಾನೇ ಅವರಿಗೆ ದೇವರನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ನಮಗೆ ಕೇಳಿದಷ್ಟು ವರ ಕೊಡ್ತಾರೆ, ಕೇಳಿ' ಅಂತ ಅವರನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದೆ.

ಆತ, ದೇವರನ್ನು ಕುರಿತು, 'ನಿಜವಾಗ್ಲೂ ನೀವು ದೇವ್ರು ಆಗಿದ್ದು' ನನ್ನನ್ನು ತೋರಿಸಿ, 'ಇವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದು ನಿಜ ಆಗಿದ್ದರೆ, ನಾನು ಏನನ್ನಾದರೂ ಕೇಳಬಹುದಾ?' ಎಂದರು.

'ಕೇಳಿ, ಸಂಕೋಚ ಬೇಡ', ಎಂದ ದೇವರು.

ಅವರು ಗಂಟಲು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, 'ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಏನನ್ನೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ನನಗೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು...'

ಸರಿ, ಶುರು ಆಯಿತು, ಎಂದುಕೊಂಡೆ. ಇನ್ನು ಬೇಡಿಕೆಯ ಉದ್ದ ಪಟ್ಟಿಯೇ ಬರುತ್ತದೆ

'ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ', ಎಂದ ದೇವರು.

'ಈಗ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿರುವ ಅನೇಕ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಟ್ಟಡಗಳೂ, Fly Over

ಗಳೂ, ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಬಿದ್ದುಹೋಗಿ, ಅವುಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯದ Tender ಗಳು ನನಗೇ ಸಿಗುವ ಹಾಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಬೇಕು' ಎಂದಾಗ, ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೂ, ನಿರಾಶೆಯೂ ಆದವು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತಾಪತ್ರಯಗಳಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಕೇಳದಿದ್ದುದು ಆಶ್ಚರ್ಯ; ಎಡನೆಯದಾಗಿ, ಅನೇಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ದೇವರ ಮುಂದಿಟ್ಟು, ದೇವರ ಹೇಳಿಕೆ ಸುಳ್ಳು ಮಾಡದಿದ್ದುದು ನಿರಾಶೆ!

‘ಏಕೆ, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ಗಳು ಬೀಳಲಿ ಎಂದಿದ್ದರೆ, ಭೂಕಂಪ ಆಗುವಂತೆ ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲಾ, ದೇವರು’ ಎಂದು ಸಿಟ್ಟು ಮತ್ತು ಬೇಸರವನ್ನು ಬೆರಸಿ ಹೇಳಿದೆ.

ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದವರಂತೆ ದೇವರಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು, ಹೊರಟರು.

ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದದ್ದು ನಾನು ಮತ್ತು ದೇವರು. ದೇವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ವಿಜಯದ ನಗೆ ಇತ್ತು.

‘ನೋಡಿದೆಯಾ!’ ದೇವರು ಕೇಳಿದ. ‘ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರೀ ತಾನೆ?’

‘ಏನು ಸರಿಯೋ ಏನೋ’, ನಾನೆಂದೆ. ‘ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಅವರು ಕೇಳಿದ್ದ ಬೇಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ.’

ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತೀ ಎಂದ ದೇವರು.

ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡೋಣ. "MLA ಕೇಳಿದ್ದು ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷ ಬಿದ್ದುಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ power ದೊರಕಿ ಆತ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಬೇಕು ಅಂತ. ನಿನ್ನ ವರದ ಬಲದಿಂದ ಅವನು ಕೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಆದ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳ ನಂತರ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರೋ ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ಇವನ ತರಹನೇ ನಿನ್ನನ್ನ ಕೇಳಿ - ನೀನು ಅವನಿಗೂ sanction ಮಾಡಿದ್ರೆ, ಸಿಕ್ಕಿರೋ ಪದವಿ ಮಾಯ! ಅದನ್ನ ಅವನು ಯೋಚಿಸಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಟೈರ್ ಅಂಗಡಿಯವನ ರಿಕ್ಷೆಸ್ಟ್, ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡೋ ಎಲ್ಲ ವಾಹನಗಳು ಪಂಕ್ಚರ್ ಆಗಬೇಕು ಅಂತ ಆಶಿಸಿದ್ದಾನಲ್ಲಾ. ಅದೇ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅವನ ವಾಹನವೂ ಓಡಾಡುತ್ತದೆ. ಅವನ ವಾಹನವೂ ಪಂಕ್ಚರ್ ಆಗೋದಿಲ್ಲವಾ? ಅದನ್ನ ಅವನು ಯೋಚಿಸಿಲ್ಲ. ಈಗ Nursing Home ನವರ

ವಿಷಯ. ಅವರ ಆಶೆಯಂತೆ ಉರಿನವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಹೊಸ ಹೊಸ ರೋಗಗಳು ಬಂದರೆ, ಇದೇ ಉರಿನಲ್ಲಿರೋ ಅವರಿಗೂ, ಅವರ ಮನೆಯವರಿಗೂ ಆ ರೋಗಗಳೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಅದನ್ನ ಅವರು ಯೋಚಿಸಿಲ್ಲ. ಕೇಳಿಸ್ಕೋತಾ ಇದ್ದೀ ತಾನೇ' ಎಂದು ದೇವರ ಮುಖ ನೋಡಿದೆ.

'ಮುಂದುವರೀಲಿ' ಎಂದ ದೇವರು, ಮುಗುಳ್ಳಗುತ್ತಾ. ನಾನು ಮುಂದುವರಿಸಿದೆ. 'ಆ Provision Store' ನವನೋ ತನ್ನ ಅಣ್ಣ ಪಾಪರ್ ಆಗಲಿ ಅಂತ ಬಯಸ್ತು. ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದು ದಿನ ತಾನೂ ಪಾಪರ್ ಆಗಿ ಬೀದಿಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಬಹುದು ಅಂತ ಯೋಚನೇನೇ ಮಾಡ್ತೆ. ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗೂ ತಲೆಯಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ Government Building ಗಳು ಬೀಳಲಿ ಅಂದಾಗ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಈತ ಕಟ್ಟಿಸಿರೋ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ಗಳೂ ಇರಬಹುದು. ಈ ರೀತಿ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ಗಳು ಬಿದ್ದಾಗ ಆತನೇ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳಲೂ ಬಹುದು. ಯಾಕೆ ಅಂದ್ರೆ, ಬಿಲ್ Settlement ಗೇ ಅಂತ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅಲೀತಾನೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಈಗ ಹೇಳು ದೇವ್ರೆ, ಅವರು ಕೇಳಿದ ವರಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾದ್ರೂ ಅರ್ಥ ಇದೆಯೇಂತ'.

'ನೀ ಹೇಳಿದ್ದು ಸರೀಂತ ಅಂದುಕೊಂಡ್ರೆ, ಹೇಳು, ವರಕೇಳವು, ಏನಂತ ಕೇಳಬೇಕು?'

'ಏನಂತ ಕೇಳಬೇಕು?' ಯೋಚಿಸಿದೆ.

ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಕಾಗಿರೋದು ಹಣ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅದರಿಂದ ಅವ್ರ ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಂತೋಷವಾಗಿಸಬಹುದು. ಸಂತೋಷ ಇದ್ದ ಕಡೆ ಸುಖ ಇರತ್ತೆ. ಸುಖ ಇತ್ತೋ, ನೆಮ್ಮದಿ ತಾನೇ ಓಡಿಬರುತ್ತೆ. ಜೊತೆಗೆ ಮನೆವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಆರೋಗ್ಯ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟಿ! ವ್ಹಾ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನೇನು ಬೇಕು? ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವರೇ, ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲಾ ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿದ್ದು, ಸುಖ, ಸಂತೋಷ, ನೆಮ್ಮದಿ ನನಗೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮನೆಯವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಇರಲಿ, ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ?! ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸುಖ, ಸಂತೋಷ, ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ನಮಗಾಗದವರ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೇಕೆ? ಅಲ್ಲವಾ?

ಹಾಗೆ ಯಾಕೆ ಕೇಳಬಾರದು?

ಹೌದು, ಯಾಕೆ ಹಾಗೆ ಕೇಳಬಾರದು?

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ, ಹಾಂ, ಹಾಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಕೇಳಿದರೆ, ಆಗ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲರೂ, ಸುಖ ಸಂತೋಷ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದಿರುತ್ತಾರೆ.

ರೋಗರುಜಿನಗಳಿಂದ ದೂರವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ದ್ವೇಷ, ವೈಷಮ್ಯಗಳಿಲ್ಲದೇ, ಯುದ್ಧ ಕದನಗಳಿಲ್ಲದೇ, ಬರ, ಭೂಕಂಪಗಳಿಲ್ಲದೇ ಶಾಂತಿಯಿಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಶಾಂತಿ, ಶಾಂತಿ, ಶಾಂತಿ.

ಎಲ್ಲರೂ ಯಾಕೆ ಹಾಗೆ ಕೇಳಬಾರದು? ಹೌದು, ಯಾಕೆ ಹಾಗೆ ಕೇಳಬಾರದುಂತೀನಿ!

‘ಸರಿ, ಇದು ನನ್ನಿಂದಲೇ ಶುರು ಆಗಲಿ, ನಾನೇ ಮೊದಲು ಕೇಳ್ತೀನಿ ದೇವ್ರನ್ನ’ ಅಂದುಕೊಂಡು ತಲೆ ಎತ್ತಿದೆ.

ದೇವ್ರ!? ಎಲ್ಲಿ ದೇವ್ರ?

ದೇವ್ರ, ಮಾಯ!!

ಈ ರೀತಿ ಕೇಳಿದ ವರಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾದ ಸಂದಿಗ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಲು ಬಹುಶಃ ದೇವರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲವೇನೋ?!

“ಬೇಗ ಒರೆಸಿ ಹೋಗಬಾರ್ದೇ ಮಹರಾಯ! ನನಗಂತೂ ತಡ್ಕೊಳ್ಳೋಕ್ಕೇ ಆಗ್ತಾ ಇಲ್ಲ”

ಅಲ್ಲೊಂದು ಲೋಕವುಂಟು...!

- ಅರುಣಾ ಆರ್. ಕಾರಂತ

ನನ್ನ ತಾಯ್ತನದ ಅಲಾರಾಮ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು, “ಅಕ್ಕಯ್, ಅಕ್ಕಯ್....” ಇದು ನೆರೆ-ಹೊರೆಯವರಿಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಂದ ಕೇಳಿಬರುವ ನಿತ್ಯ ಸಂಗೀತ ಹೊರಗೆಲ್ಲೋ “ಅಲ್ಲೊಂದು ಲೋಕವುಂಟು ಇಲ್ಲೊಂದು ದಾರಿಯುಂಟು....” ಮೈಕ್‌ಸೆಟ್ ಅರಚುತ್ತಿತ್ತು ನನ್ನ ಮನೆಗೆಲಸ ಸಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಚಪಾತಿ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೆ, ಆದರೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾತ್ರ ಮಗನ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತುತ್ತಿತ್ತು.

ಆಗಿನ್ನೂ ಮಗನಿಗೆ ಅಬ್ಬಬ್ಬಾ ಅಂದರೆ ಎರಡೂ ಎರಡೂವರೆ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು, ಮನೆ ತುಂಬಾ ಓಡಾಡಿದ್ದ, ಕಣ್ಣಿಪ್ಪಿಸಿ ಹೊರಗೊಡ್ಡರೆ... ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದರೆ ಸೀದಾ ರಸ್ತೆಗೆ! ಮಗನ ಕಾಲನ್ನು ಹೊರಗಿನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುರ್ಚಿಯ ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಒಳಗೆ ಬಂದಿದ್ದ. ಕಟ್ಟಿದ್ದೆಂದರೆ ತೀರ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲ ಸರಗಂಟು ಹಾಕಿ ಬಂದಿದ್ದ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಮಗ ನಾಪತ್ತೆ! ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಿತ್ತು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಇವನು ಹೊರಗೆ ಓಡಿದ್ದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವಂತಿತ್ತು, ಆಚೆ ಮನೆಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾದ್ರೂ ಮೀನಾಕ್ಷಮ್ಮ; ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮುದ್ದಿನ ಮಗ “ಅಲ್ಲೊಂದು ಲೋಕವುಂಟು, ಇಲ್ಲೊಂದು ದಾರಿಯುಂಟು” ತೊದಲ್ಲುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡ್ತಾ ಇದ್ದ, ಪೆಟ್ಟು ಕೊಡಲೆಂದು ಎತ್ತಿದ ಕೈ ಹಾಗೇ ಇಳೀತು. “ಮಗುನ್ನ ಕಟ್ಟಿಹಾಕ್ಪಾರ್ರು ರೀ” ಅಂದು ಹೋದ್ರೂ ಮೀನಾಕ್ಷಮ್ಮ, ಆ ಯಶೋದೆಯೇ ಬಾಲಕೃಷ್ಣನ್ನ ಕಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಅದ್ರಿಂದ ಶಕಟಾಸುರನಂಥ ಇದ್ದಬಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸರ ಅವಸಾನವಾಗಲಿಲ್ಲವೇ?! ಅಂತ ಯೋಚಿಸ್ತೆ

‘ಇವ ನಮ್ಮ ಮಾತು ಕೇಳದಲೇ ಪುಂಡನಾದ್ ಪುಂಡನಾದ್

ಇವನ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಪೊಗೆಲೋ ಜೋಗೀಸ್ ಜೋಗೀಸ್...

ಎಂದು ಗುಣುಗುಣಿಸತೊಡಗಿದೆ.

“ಯಾರದ್ರೀ ಈ ಮಗು... ನಿಮ್ಮೇನು ಮಕ್ಕು ಹೆಚ್ಚಾಗ್ಯಾವ?” ಬಸ್ ಡ್ರೈವರ್‌ನ ಕರ್ಕರ ಧ್ವನಿ ಕಿವಿಗಪ್ಪಳಿಸಿತು, ಗುಡಿಗೆಂದು ನನ್ನ ಜತೆ ಬಂದಿದ್ದ ಮಗ ಅಂತರ್ಧಾನನಾಗಿದ್ದ. “ಅಕ್ಕ...” ಅಂತ ಕರೆಯುತ್ತಾ ರಸ್ತೆಗಿಳಿದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಡ್ರೈವರ್‌ನ ಧ್ವನಿ ನನ್ನನ್ನೂ ಇಹಲೋಕಕ್ಕೆ ಕರೆದಿತ್ತು ಮಗನ ಕಿವಿ ಹಿಡಿಯಲು ಕೈ ಚಾಚುತ್ತಾ - “ಯಾಕೋ ಬಸ್ಸಿಗೆದುರು ಹೋದ್ವು?” ನಾನು ಕೇಳಿದೆ. “ಅಮ್ಮ ನಾ ಬಸ್ ನಿಲ್ಲಿದೆ” ಮಗನ ಉತ್ತರ ಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು.

ಒಮ್ಮೆ ಪೋಸ್ಟಮನ್ ಮಗೂನ್ನ ಕರೆದುಕೊಂಡು ತಂದುಬಿಟ್ಟನು. “ಎಲ್ಲಿದ್ದ?” ನಾನು ಕೇಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, “ನಿಮ್ಮಗ್ಗೆ ಆಡ್ಲಿಕೆ ಮನೆ ಸಾಲ್ದಿನೋ, ನಡೂವಾರೀಲಿ ಕುಂತಿದ್ದ,” ಪೋಸ್ಟಮನ್ ಅಂದ, “ನೀವು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಮಕ್ಕನ್ನೂ ಪೋಸ್ಟ ಮಾಡೋರೇ” ‘ನಾವಿನ್ನೂ ಅಷ್ಟೊಂದು ಮುಂದುವರೆದಿಲ್ಲ’ ಅನ್ನುವವಳಿದ್ದೆ. ಮಗನತ್ತ ನೋಡಿದ್ರೆ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡ್ತಿದಾನೆ! ಆದುದಿಷ್ಟೆ ಆಡ್ಲಿಕೇಂತ ಕಣ್ತಪ್ಪಿಸಿ ಹೊರಗೇನೋ ಹೊಂಟಿದ್ದಾನೆ... ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಾರಾಯನಿಗೆ ತೂಕಡಿಕೆ ಸುರು ಆಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಇವನ್ನ ಶಿಶುವಿಹಾರಕ್ಕಾದ್ರೂ ಸೇರೋಣ; ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದ್ರೂ ಮಕ್ಕಳ ಜತೆ ಬೆರೆತು ಆಡಲಿ ಅಂತ ನನ್ನ ಮತ್ತು ಮನೆಯವರ ದೂರದ ಯೋಚನೆ (ದುರಾಲೋಚನೆ) ಸರಿ, ಮಗ ಶಿಶುವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗತೊಡಗಿದ.

ಆದಿನ ಶಿಶುವಿಹಾರ ಬಿಟ್ಟೂ, ಮಗ ಇನ್ನೂ ಬರ್ಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಯೋಚಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೆ, ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ “ಮಿಸ್” ಬಂದು, ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅಸಮಾಧಾನ ಹೊಗೆಯಾಡ್ತು, “ಎನ್ನಾಡ್ಲ ಈ ತುಂಟ” ಅಂತ ಅನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಟೀಚರ್ ಪುರಾಣ ಪ್ರವಚನ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದು.

ಆ ದಿನವೂ ಎಂದಿನಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ, ಹಾಜರಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಶಿಶುವಿಹಾರದ ದಿನಚರಿ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಎಂದಿನಂತೆ ಅ,ಆ,ಇ,ಈ.... ಪಾಠವಾಯಿತು, ನಂತರ A,B,C,D,ಯ ಪಾಠ, ಆಮೇಲೆ “ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆ ನಮ್ ಮಿಸ್” ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟೆ, ನಂತರ ಒಂದೋ, ಎರಡೋ, ಮೂರೋ, ನಾಲ್ಕೋ... ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಊಟದ ಹೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಮಕ್ಕಳು ಊಟದ ಬಾಕ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ತೆರೆದರು... ಊಟಾನೂ ಆಯ್ತು ಕೈ ತೊಳೆಯಲು ಕೆಲವರು ಕುಡೀಲಿಕ್ಕಂತ ತಂದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕೈ ತೊಳೆದು, ಕೆಲವು ನಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದು, ಮೂರಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳು ಕೈ ತೊಳೀಲಿಕ್ಕಂತ ಬಚ್ಚಲಿಗೆ ಹೋದು, ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಒಳಗಿಂದ ಚೆಲಕಾನೂ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಅವರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಗನೂ ಇದ್ದ ‘ಅವ್ವೆ ಚೆಲಕ ಹಾಕಿದ್ದೂ’ ಅಂತ ರಾಜೂ ಹೇಳ್ತ. ‘ಇಲ್ಲಮ್ಮಾ ನಾನಲ್ಲ’ ಮಗ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿ... “ಆಮೇಲೆ...” ನಾನು ಕೇಳಿದೆನು. “ಶಿಶುವಿಹಾರದಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ಮನೆಗೆ ಹೊರಡುವ ಮೊದಲು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮಗ್ಗಿ, ಹಾಡು, ಡಾನ್ಸ್ ಹೇಳಿಕೊಡುವ ಪರಿಪಾಠದಂತೆಯೇ ನಾನು ಹೇಳಿಕೊಡುವಾಗ ಕೆಲವು ಹುಡುಗರು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ ಮೇಜಿನ ಕೆಳಗೆ, ಕುರ್ಚಿ ಕೆಳಗೆ, ಬೋರ್ಡಿನ ಹಿಂದೆ ಹುಡುಕಿದೆ, ಆಚೆ ಈಚೆ ಎಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಿದ್ದಾಯ್ತು. ಆಯಾ ಹತ್ತಿರದ ಕಾಡಿನಲ್ಲೂ ಸುಮಾರು ದೂರದವರೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಳು. ನಾನು ಇನ್ನೇನು ಕಂಪ್ಲೆಂಟು ಕೊಡೋದೋ ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸೋದೋ ಅಂತ ಯೋಚಿಸ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ ಬಚ್ಚಲ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿದ್ದು ನನ್ನ ಗಮನ ಸೆಳಿತು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಗುಸುಗುಸು ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿತ್ತು, ಗಟ್ಟಿ ಮಾತಾಡಿದ್ರೆ, ಟೀಚರು ಬಡಿದ್ರೆ ಅಂತ

ಭಯ. ಆದ್ರೆ ಒಳಗಡೆಯಿಂದ ಚಿಲಕ ಏನೋ ಹಾಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ; ತಗೀಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಸಾಲ್ದು ಸರಿ. ಆಯಾ ರಸ್ತೆಯ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿದಳು ಅಲ್ಲಿ ಗಣಪ ಹೊಂಟಿದ್ದ; ಕರಕೊಂಡು ಬಂದು ಅವನೇ ಮಾಡು ಹತ್ತಿ ಹಂಚು ಸರಿಸಿ ಬಚ್ಚಲ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಇಳಿದುಹೋಗಿ ಚಿಲಕ ತೆಗೆದು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊರತಂದ. ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾಗಿದ್ದೆ ... ಶಿಶುವಿಹಾರದ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕೋ ಹೊತ್ತು. ಫಟಿಂಗ ನಿಮ್ಮಗ! ಬಹುಶಃ ನಿಮ್ಮಗ ನಾಳೆ ರಾಜಕಾರಣಿ ಆಗ್ತಾನಂತ ಕಾಣ್ತದೆ" ಅಂತ ಕಿವಿಯೂದಿ ನಿರ್ಗಮಿಸಿದ್ದು.... 'ಭಾಳ ಒಳ್ಳೆ ನಮ್ ಮಿಸ್ಸು'!

ಮಗ ಯಾಕೋ ಕೆಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದ ಡಾಕ್ಟರ್, ಕಾಫ್ ಸಿರಪ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ಹೇಗೂ ತಿಂಡಿ ತಿಂದಾಯ್ತಲ್ಲ ಶಿಶುವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವ ಮೊದಲು ಕಾಫ್ ಸಿರಪ್ ಕೊಟ್ಟಿ ಸರಿ ಅಂತ ಒಂದು ಚಮಚ ಕುಡಿಸಿ, 'ನಾನೂ ಜತೇಲಿ ಬರ್ತೀನಿ' ಅಂದೇ ಬಿಟ್ಟೆ.

ಬಟ್ಟೆ ಬದಲಿಸಲು ಒಳಗಡೆ ನಡೆದೆ ಮಗನನ್ನು ಒಯ್ಯಲಿಕ್ಕೆ ಶಿಶುವಿಹಾರದ ಆಯಾ ಬಂದಿದ್ದು, ಜತೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜು, ರಾಮು ಸಹ ಇದ್ದರು ನಾನೂ ಅವರೊಟ್ಟಿಗೆ ಶಿಶುವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವಾಪಸ್ಸಾದೆ; ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಶಿಶುವಿಹಾರದ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿ ಹುಡುಗರನ್ನು ಅವರವರ ಮನೆಗೆ ಬಿಡಲು ಆಯಾ ಬಂದಿದ್ದರು ನನ್ನ ಮಗ ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ. "ಯಾಕೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಮ್ಮ ರಾಜು, ರಾಮು ಇಷ್ಟೊತ್ತು ಮಲಗಿದ್ದು. ಮನೆಗೋಗುವಾಗಷ್ಟೇ ಎದ್ದಿದ್ದು. ನಿಮ್ಮಗ ಇನ್ನೂ ಎದ್ದಿರ್ಲಿಲ್ಲ, ಎತ್ತೊಂಡು ಬಂದೆ ಮಲಗಿಸಿ ಬಿಡಿ" ಅಂದ್ರು, ಅವಳು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಮೇಜಿನತ್ತ ನೋಡಿದೆ, ಕಾಫ್ ಸಿರಪ್ ಸುಮಾರು ಖಾಲಿ ಆಗಿತ್ತು. ನಡೆದಿದ್ದನ್ನು ಊಹಿಸ್ತೆ. ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸ್ತೆ. "ನಾಳೆ ಸಂಜೆಯವರೆಗೆ ಮಂಪರು ಇರಬಹುದು ಭಯ ಪಡಬೇಡಿ" ಅಂದರು. ಮಗನಿಗಿನ್ನೂ ನಿದ್ರೆ ಮಂಪರು... ಸರಿಯಾಗಿ ಎಚ್ಚರಾದ ಮೇಲೆ ಕೇಳೆ. "ಸಿಹಿ ಇತ್ತು, ನಾ ನಾಕ್ಷಮಚ ಕುಡ್ತಮ್ಮ ರಾಜು, ರಾಮು ಒಂಚೂರು ಚೂರು ಕುಡದ್ದು" ವರದಿ ಒಪ್ಪಿಸ್ತೆ. 'ಶುದ್ಧ ಪೋಕರಿ' ಅಂದೆ ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ.

ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸ್ತಾ ಇದ್ದಿ, ಯಾವ ಮಾಯದಲ್ಲೂ ಮನೆಯವರೊಡನೆ ತಾನೂ ಗೋಡೆ ಹತ್ತುತ್ತಿದ್ದ ಈ ತುಂಟ ಪೋರ ಬಿದ್ದಿಟ್ಟೆ ಅಂತ ನಮಗೆ ಹೆದರಿಕೆ. ಆದರೆ ಜನಕ್ಕೆ ಹೇಳ್ಕೊನು. 'ಮಗ್ಗನ್ನ ಸರ್ಕಸ್ಸಿಗೆ ಸೇರಿಸ್ತೀರೇನಿ?' ಕೇಳಿದ್ದು ನೆರೆಯವು!!

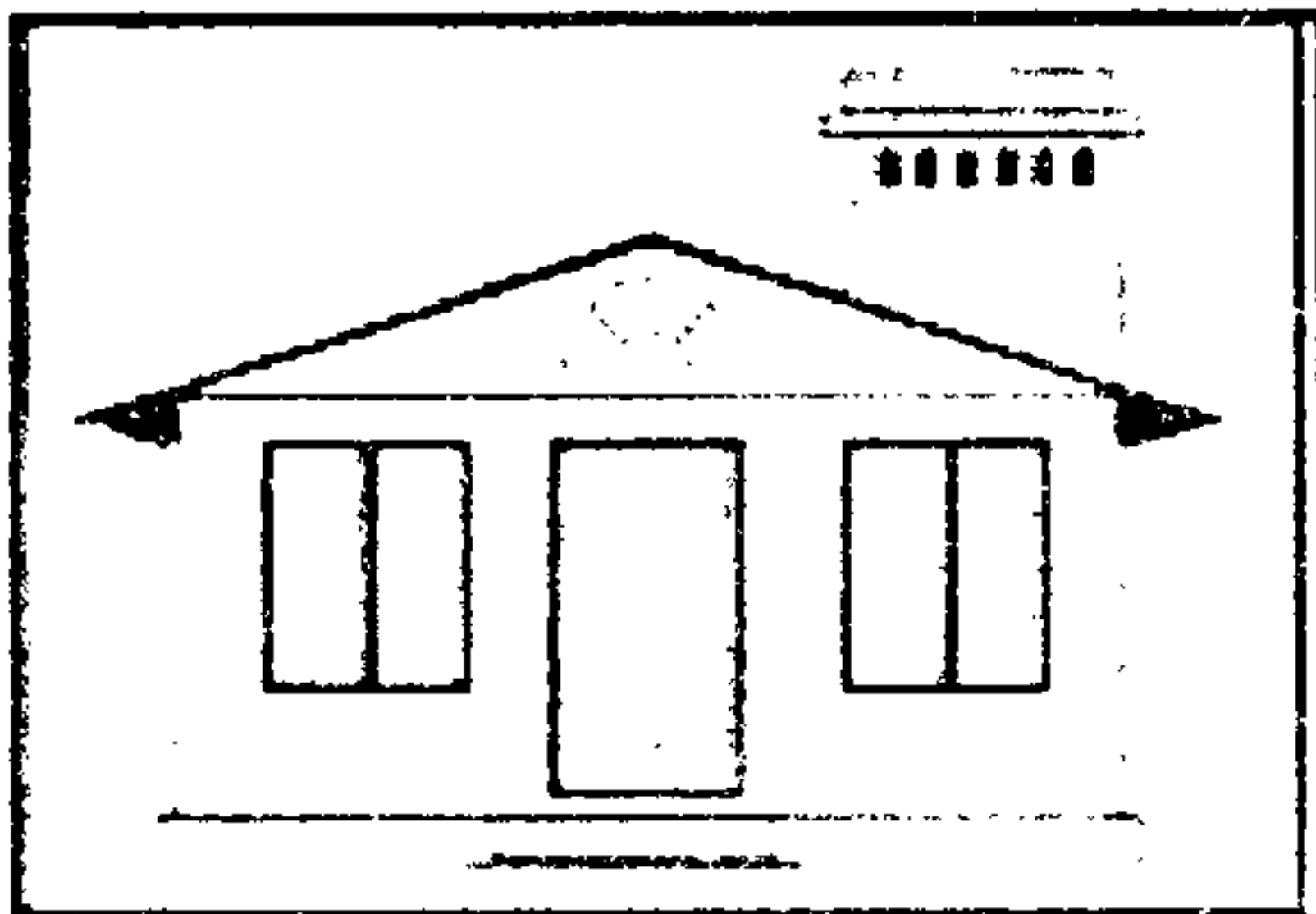
'ಮಕ್ಕಳಿರಲವ್ವ ಮನೆ ತುಂಬಾ' ಅಂತ ನಮ್ಮ ಜಾನಪದ ಗರತಿಯರು ಬಾಯ್ತುಂಬ ಹಾಡಿದರು, ಕಂಬಾರರ ಸಿಂಗಾರವ್ವ 'ಕಂಬ ಕಂಬಕ್ಕೊಂದು ಮಗನ್ನ ಹಡಿತೀನಿ' ಅಂತ ಆಸೆ ಪಟ್ಟಳು. ಆದರೆ ನನಗಂತೂ ಇರೋ ಒಬ್ಬ ಮಗನ್ನ 'ಹೇಗೆ ಸಂಬಾಳಿಸಲೇ ಹಡೆದವ್ವ' ಅನ್ನುವಂತಾಗಿದೆ.

OWNING A HOME IS
A ONE TIME DECISION.
THAT'S PRECISELY WHY
STATE BANK OF MYSORE
OFFERS THE BEST OPTIONS
IN HOUSING FINANCE.

Owning a home
of your own
is no more a
dream. Espe-

cially when State Bank of Mysore is on your side with its range of Housing Finance Schemes to suit every need of yours. Starting from purchase to construction of new homes to repairs, renovation to extension of existing homes, State Bank of Mysore has the best finance options. What's more. When

low processing charges, nominal interest, speedy disbursement of loans and flexible repayment facilities, your search for the best housing finance ends here.

State Bank of Mysore

Head Office : K.G. Road

Bangalore - 560 009

Website : <http://www.mysorebank.com>

Driven by customer satisfaction

ಇಪ್ಸ್ ವಿಚ್ ಪತ್ರ

ಪ್ರಿಯ ಕೂಮರ್,

ನಮಸ್ಕಾರ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ ಅಪರಂಜಿ ಓದುಗರಿಗೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸಾಗರೋತ್ತರ ಶುಭಾಶಯಗಳು. ನಿಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಪ್ರವಾಸ ಮುಗಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗಿನಿಂದ ಸಮಯ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದಂತೆ ಸಾಗಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚುನಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಂತೆ ನಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆದವು. ಲಿಬರಲ್ ಪಕ್ಷದ ಪತಿಯಿಂದ ಪೀಟರ್ ಟೌನ್ ಕೌನ್ಸಿಲರ್ ಹುದ್ದೆಗೆ ಉಮೇದುವಾರನಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ. ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿ ಫ್ರಾಮ್ಲಿಂಗ್‌ಗಾಮ್ ಸೇರಿದಂತೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತಣ ಹದಿನೆಂಟು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಓಡಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಮನೆಗೂ ಭೇಟಿಯಿತ್ತು ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಕೊಟ್ಟ ಕರಪತ್ರಗಳನ್ನು ಅವರ ಲೆಟರ್ ಬಾಕ್ಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕುವುದು ದಣವು ಮೂಡಿಸುವ ಕೆಲಸವಾದರೂ ನಮ್ಮಂತಹ ಪತಿವ್ರತೆಯರಿಗೆ ಸಾರ್ಥಕತೆ ತರುವ ಸಾಧನವೂ ಹೌದು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕಾಲಗಳನ್ನು ಯಾವ ಕಾವಲು ನಾಯಿಯ ಬಾಯಿಗೂ ಆಹಾರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡದೇ, ಯಾವ ಗೂಳಿಯಿಂದಲೂ ತಿವಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ, ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿದೆ. ಅಣ್ಣ ಅಲನ್ ಹಲವು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ನನಗೆ ಜೊತೆಗೆ ಓಡಾಡಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹಗುರಗೊಳಿಸಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಚುನಾವಣೆಯ ಫಲಿತಾಂಶ ಬರುವ ದಿನ ನನಗಂತೂ ತುಂಬಾ ಆತಂಕವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಸಂಜೆ ಪೀಟರ್ ಗೆದ್ದ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ “ಸದ್ಯ, ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಹಾಯಾಗಿರಬಹುದು” ಅನ್ನಿಸಿತು.

ಫ್ರಾಮ್ಲಿಂಗ್‌ಗಾಮ್ ಹಳ್ಳಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಗೂ ಇಂಟರ್ನೆಟ್ ಒದಗಿಸಿ, ಇಡೀ ಹಳ್ಳಿಯನ್ನೇ ಒಂದು “ವೈರ್ಡ್ ಅಪ್ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ”ಯನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುವಾಗುತ್ತೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಆಶಯ. ಸರ್ಕಾರ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ರಚಿಸಿರುವ ಸಲಹಾ ಮಂಡಳಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಜಂಭದ ಕೋಳಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ ತಾನೆ.

ನಾಳೆ ನಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ “ಅಪ್ಪಂದಿರ ದಿನ” (Father's Day). ಇದರ ಸಲುವಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ (ನನ್ನ ಮಗ) ಮತ್ತು ಕರೀನ್ (ನನ್ನ ಮಲಮಗಳು) ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಕ್ಕಳು ಆಚರಿಸಬೇಕಾದ ಹಬ್ಬವಾದರೂ ಅಡುಗೆ ನಾವೇ ಮಾಡಬೇಕು. “ಗಂಡಂದಿರ ದಿನ” ಅಂತ ಕರೆದರೆ

ರಾಮೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ....

- ಪ್ರಕಾಶ್

ಏಪ್ರಿಲ್ 16

ಮದರಾಸು

ಪ್ರಿಯ ಜಾನಕಿ,

ಅಂತೂ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕನಸಾಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದ ಯಾತ್ರೆ ನನಸಾಗಿದೆ. ಮದರಾಸಿನಿಂದ ಸೆಖೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಧರ್ಮಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಪುನೀತನಾಗಲು ಉತ್ಸುಕನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಕಾಶಿ, ರಾಮೇಶ್ವರ, ದೆಹಲಿ, ಹರಿದ್ವಾರಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಬರಲು 3 ವಾರ ಆಗುತ್ತೆ. ದೇವರ ದಯದಿಂದ ಎಲ್ಲ ಸರಿಯಾದರೆ ಸಾಕು. ಮನೆ ಕಡೆ ಹುಷಾರಾಗಿರಿ. ಸರಿ, ಇನ್ನು ಬಸ್ಸು ಹತ್ತಬೇಕು.

ನಿನ್ನವ,

ರಾಜು.

ಏಪ್ರಿಲ್ 21

ವಾರಣಾಸಿ

ಪ್ರಿಯ ಜಾನಕಿ,

ಈ ಗಜಿಬಿಜಿ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಲೂ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ. ಗಂಗಾನದಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಪವಿತ್ರವಾಗಿದ್ದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಜನ ಎಷ್ಟು ಕೆಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ದುಃಖವಾಗುತ್ತೆ. ಹೇಗೋ ಪೂಜೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡೋಣ ಅಂದರೆ ಈ ಪಂಡಾಗಳ ಕಾಟ. ಇವರು ರಾಕ್ಷಸರ ಜಿನೆಟಿಕ್ ಮೂಲದವರೇ ಇರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಅಮಾಯಕ ಮುಖಗಳನ್ನ ನೋಡಿ ಆದಷ್ಟು ಹಣ ಸುಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಕಾಟದಿಂದ ಭಗವಂತನೂ ಮುಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೋ ಇಲ್ಲವೋ? ಮನೆ ಕಡೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೋ, ಡಕಾಯಿತರ ಕಾಟದಿಂದ ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಕಾಪಾಡಲಿ!

ನಿನ್ನವ,

ರಾಜು

★ ★ ★

ಹರಿದ್ವಾರ

ಪ್ರಿಯ ಜಾನಕಿ,

ಹಿಮಾಲಯದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ನಮಗೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಸಂಸಾರದವರಿಗೆಲ್ಲ ಕುಭವಾಗಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಬಂದದ್ದಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಯ ಭಳಿಯಲ್ಲಿ ಮೈ ಜುಮ್ಮೆಂದು, ಬೆಂಗಳೂರು ಎಂದು ಸೇರುತ್ತೇನೆಯೋ ಎಂದು ಚಿಂತೆ ಕುರುವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನ ಊಟ ಅಥವಾ ಸಿಮ್ಲಾಗಳಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಭಗವಂತ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಆಗುತ್ತೆ, ಗಂಗೋತ್ರಿ, ಯಮುನೋತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದಾಡುವುದೇ ಕಷ್ಟ, ಇನ್ನು ಉಸಿರಾಡಲೇ ಆಗದಿರುವಾಗ ಭಗವನ್ನಾಮ ಸ್ಮರಣೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡೋದು? ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಎಂದರೆ, ನನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರು ಕೆಲವರಿಗೆ ಉಸಿರಾಟದ ತೊಂದರೆ, ಸುಸ್ತು ಆಗಲೇ ಇಲ್ಲ! ಅವರೆಲ್ಲ ಬಹುಶಃ ಮಾಂಸಾಹಾರಿಗಳೇ ಇರಬೇಕು. ಸುಂದರ್ ರಾತ್ರಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಮಲಗುತ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ ತಾನೆ? ಪೇಪರ್‌ನೋನಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಡು! ಅವನು ಬಹಳ ಮೋಸಗಾರ. ಒಂದಕ್ಕಿರಡು ಕೇಳಾನೆ.

ಏಪ್ರಿಲ್ 29

ದೆಹಲಿ

ಪ್ರಿಯ ಜಾನಕಿ,

ತಾಜ್ ಮಹಲ್ ನೋಡಿದೆ. ಅಲ್ಲ ಎಂಥ ದುಂದು ಖರ್ಚು? ಸಾವಿರಾರು ಜನ ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಕಟ್ಟಿದರಂತೆ. ಅಮೃತ ಶಿಲೆಯನ್ನು ನೂರಾರು ಮೈಲಿ ಸಾಗಿಸಿದರಂತೆ! ಇದೇ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಹತ್ತು ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಕಟ್ಟಿಬಹುದಿತ್ತು. ಎಲ್ಲ ರಾಜರ ಮೂರ್ಖತನ! ಎರಡು ದಿನದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಸೇರುತ್ತೇನೆ. ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಲೀವ್ ಎರಡು ದಿನ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆಂಡ್ ಮಾಡಲು ಕೇಳಿಕೋ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ಕೀಚಕ (ಯಾರು ಗೊತ್ತು ತಾನೆ) ನನಗೆ ಹಿಂಸೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ.

ನಿನ್ನವ,

ರಾಜು

★ ★ ★

144 ನಿಮಿಷಗಳ ಅವಿರತ ಹಾಸ್ಯದ ಹೊನಲು

ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವಗಳ

ಸೀಡೀ ರಾಮ್‌ಗಳು (ರಾಮ್ ರಾಮ್)

ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ 2k1 (ಡಿಸೆಂಬರ್ 25, 2001) ರ ಶುಭ
ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ವಿವಿಧ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವಗಳಿಂದ
ಆಯ್ದ ತುಣುಕುಗಳ ಸರಮಾಲೆಯನ್ನು ಎರಡು ಸೀಡೀ ಗಳಲ್ಲಿ
ಅಳವಡಿಸಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಬಿಡಲಾಗುವುದು

ಈ ಎರಡು ಸೀಡೀಗಳ ಒಟ್ಟು ಬೆಲೆ 400/- ರೂ ಗಳು

ಮುಂಗಡವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸೀಡೀಗಳನ್ನು
ಕಾದಿರಿಸಲು 200/- ರೂ ಗಳನ್ನು

ಫಿಪರಂಜಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ನಂ 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು 560 003

ಈ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಚೆಕ್ ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸಿ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವದಂದು
ಉಳಿದ 200/- ರೂ ಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಸೀಡೀ ಗಳನ್ನು
ಪಡೆಯಬಹುದು

ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವಗಳ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ರಸನಿಮಿಷಗಳ
ಸರಮಾಲೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮದಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ

ನಿಮ್ಮ ಉತ್ಸಾಹ ನಮ್ಮ ಕ್ರೀರಕ್ಕೆ

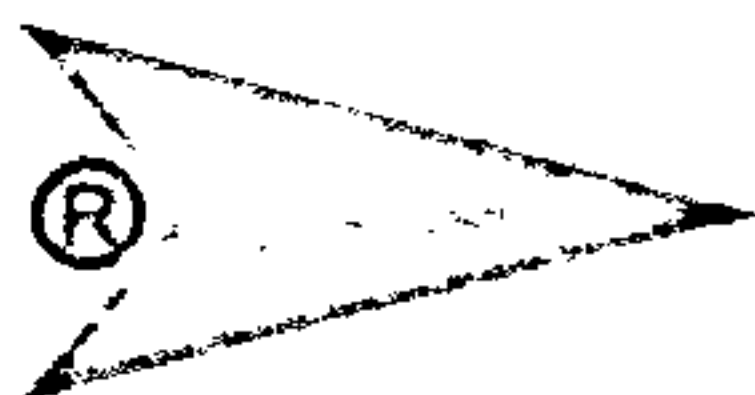
ಹಾಸ್ಯ ಅಂದೋಲನವನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ - ಸೀಡೀ ಕೊಳ್ಳಿ

WE ARE MOULDING FOR THE LAST 29 YEARS,
COMPONENTS FOR ORIGINAL EQUIPMENTS SUCH AS
AUTOMOBILES, REFRIGIRATORS, VACCUM CLEANERS,
WATER PURIFIERS, HAND PUMPS, CONTROL PENALS
COMPUTERS. OH, THE LIST IS INCOMPLETE, IN ALL
THERMOPLASTICS PVC (RIGID & SOFT), ABS, PP,
DELRIN, POLYCARBONATES ETC. ETC.

TO THE FULL SATISFACTION OF CUSTOMERS,
HENCE WE ARE SURVIVING ALL THESE YEARS AND
HAVE GOOD REASON TO CONTINUE OUR SERVICE IN
THE NEXT MILLINIUM ALSO.

IF YOU ALSO NEED SOME PLASTIC PRODUCT
PLEASE LET US KNOW.

UI MOULDERS PRIVATE LIMITED,
5A, DIA, MAHADEVAPURA,
BANGALORE - 560 048.
MOBILE - 98450 11480.

ಸುಂದರ ಮುಖಗಳು. ಸುಂದರ ಕ್ಷಣಗಳು.

ಎಚ್‌ಎಮ್‌ಟಿ - ನೀವು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಧರಿಸಬಹುದಾದ ಹಾಗೂ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ನೀಡಬಹುದಾದ ಗಡಿಯಾರಗಳು. ಸದಾ ನಿಮಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಮಯ ನೀಡುವ ಹಾಗೂ ಸಮಯಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಮುಂದಾಳತ್ವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಗಡಿಯಾರಗಳು. 800ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾದರಿಗಳಲ್ಲಿ. ರೂ. 350/-ರಿಂದ ರೂ. 8,500/- ರವರೆಗಿನ ಬೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ. ಇಂದೇ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರದ ಎಚ್‌ಎಮ್‌ಟಿ ಪೋರೂಮ್‌ಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ, ನಿಮ್ಮ ನೆಚ್ಚಿನ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿರಿ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ಹಣಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಮಯ!

ಅಸಲಿ ಎಚ್‌ಎಮ್‌ಟಿ ಗಡಿಯಾರಗಳನ್ನು ಅಧಿಕೃತ ಮಾರಾಟ ಮಳಿಗೆಯಿಂದ ಕೊಳ್ಳಿರಿ.
ಬಿಲ್ ಹಾಗೂ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಕಾರ್ಡ್ ಕೂಡ ಪಡೆಯಿರಿ.

ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಮಯಪಾಲಕರು